

หนังสือทำวัตรสวดมนต์

วัดมเหยงคณ์

หนังสือทำวัตรสวดมนต์

วัดมเหยงคณ์

๕๕ หมู่ ๒ ตำบลหันตรา อำเภอพระนครศรีอยุธยา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๑-๒, ๐๘๒-๒๓๓-๓๘๔๘

โทรสาร ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๓, ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๕

หนังสือทำวัตรสวดมนต์

ภาพปก ภาพหินแกะสลักสัญลักษณ์การประสูติ แบบการหุด

ภาพบรรยายในเล่ม ภาพพุทธประวัติจากหินแกะสลัก
จากหนังสือ ภาพพุทธประวัติจากหินสลัก
โดย พุทธทาสภิกขุ

พิมพ์ครั้งที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๕,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ครั้งที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม

จัดพิมพ์โดย วัดมเหยงคณ์

ตำบลหันตรา อำเภอพระนครศรีอยุธยา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๑-๒, ๐๘๒-๒๓๓-๓๘๔๘

โทรสาร ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๓, ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๕

Website : www.watmahaeyong.org

E-mail : watmahaeyong@gmail.com

ติดตามข่าวสาร สารธรรม และกิจกรรมของวัดมเหยงคณ์

Facebook : (๑) วัดมเหยงคณ์ ข่าวสด สารธรรม
: (๒) วัดมเหยงคณ์ ธรรมโมทนา

Line ID : @mahaeyong
หรือ สแกน QR Code

สมัครเข้าปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน วัดมเหยงคณ์
ที่กลุ่มไลน์คอร์สกรรมฐาน

Line ID : @irl4197f
หรือ สแกน QR Code

พิมพ์ที่

บริษัท บุญศิริการพิมพ์ จำกัด

โทรศัพท์ ๐-๒๕๔๑-๖๖๕๐-๐

คำนำ

“หนังสือทำวัตรสวดมนต์” ของวัดมเหยงคณ์เล่มนี้ ได้ถูกรวบรวมขึ้น โดยนำบททำวัตรสวดมนต์ ภาคเช้า ภาคเย็น และบทสวดมนต์ที่สำคัญอื่นๆ มาจัดทำเป็นหนังสือทำวัตรสวดมนต์ของวัดอีกเล่มหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความสะดวกในการนำไปใช้ในโอกาสวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาต่างๆ ที่มีการสวดมนต์ข้ามคืน และในโอกาสเทศกาลปีใหม่ที่มีการสวดมนต์ข้ามปีด้วย

นอกจากนี้ ยังเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้ทำวัตรสวดมนต์ ในการจัดปฏิบัติกรรมฐานนอกสถานที่ รวมถึงใช้ในการเดินทางจาริกเพื่อสักการะสังเวชนียสถานในประเทศอินเดีย เนปาล และสถานที่สำคัญอื่นๆ ในทางพระพุทธศาสนาอีกด้วย

อาตมาภาพขออนุโมทนาในกุศลเจตนาของทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมในการจัดทำและจัดพิมพ์ “หนังสือทำวัตรสวดมนต์” เล่มนี้ ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอกุศลเจตนาอันสำเร็จแล้วนี้ จงเป็นพลวปัจจัยให้ท่านทั้งหลายเจริญในธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสไว้ดีแล้ว ถึงพร้อมด้วยสติ สมาธิ ปัญญา บรรลุสมรรถ ผล นิพพาน อันเป็นความสิ้นทุกข์ในวัฏสงสารด้วยกันทุกท่าน เทอญ

พระภาวนาเข็มคุณ วิ.
(สุรศักดิ์ เขมรสี)

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

สารบัญ

หน้า

ภาค ๑ ทำวัตรสวดมนต์ ภาคเช้า

บทบูชาพระรัตนตรัย

คำนมัสการพระรัตนตรัย	๑
คำนอบน้อมพระพุทธเจ้า (ปฐพภาคนมการ)	๓

บททำวัตรเช้า

พุทธานิถุติ	๔
ธัมมานิถุติ	๘
สังฆานิถุติ	๑๐
รัตนัตถ์ปณามคาถา	๑๓
สังเวคปริกิตตนปาฐะ	๑๖

บทถวายพรพระ

ถวายพรพระ	๒๖
บทพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ	๒๖
พุทธชยมังคลคาถา	๒๘
ชยปริตตัง	๓๑
สัพพมังคลคาถา	๓๒
ปฐิจสมุปปาทปาฐะ	๓๓
วิปัสสนาภูมิปาฐะ	๓๕
คำสมาทานกรรมฐาน	๓๗
อธิณหปัจจเวกขณปาฐะ	๓๘
บังสุกุลตาย	๔๑

บังสุกุลเป็น	๔๒
ทวิตติงสารการปาฐะ (อาการ ๓๒)	๔๓
ตั้งขณิกปัจจเวกขณปาฐะ	๔๖
ธาตุปัจจเวกขณปาฐะ	๕๑

บทกรวดน้ำอุทิศส่วนกุศล แม่เมตตา คำอธิษฐาน ภาคเช้า

เทวดาที่ปัตติทานคาถา (กรวดน้ำตอนเช้า)	๕๘
สัตวปัตติทานคาถา (กรวดน้ำตอนเช้า)	๖๒
คำแม่เมตตาให้ผู้อื่น	๖๕
คำอธิษฐาน	๖๖
วันทาพระ	๖๗

ภาค ๒ ทำวัตรสวดมนต์ ภาคเย็น

บทบูชาพระรัตนตรัย

คำบูชาพระรัตนตรัย	๗๐
คำนมัสการพระรัตนตรัย	๗๓
คำนอบน้อมพระพุทธเจ้า (บุพพภาคนมการ)	๗๕

บททำวัตรเย็น

พุทธานุสสติ	๗๖
พุทธานุสสติ	๗๘
ธัมมานุสสติ	๘๒
ธัมมานุสสติ	๘๔
สังฆานุสสติ	๘๘
สังฆานุสสติ	๙๐
นมัสการพระอรหันต์ ๘ ทิศ	๙๔

บทสวดพระพุทธมนต์ พระปริตร พระสูตร

ชุมนุมเทวดา	๕๗
ปฐกถาพนมการปาฐะ	๕๘
สรณคมนปาฐะ	๑๐๐
นมการสัพพัญญู (แบบเก่า)	๑๐๑
นมการสัพพัญญู (แบบใหม่)	๑๐๓
นโมการอัญญการกา	๑๐๕
มังคลสูตรตั้ง	๑๐๖
รัตนสูตรตั้ง	๑๐๘
กรณียเมตตสูตรตั้ง	๑๑๒
ขันธปริตตั้ง	๑๑๕
โมรปริตตั้ง	๑๑๗
วิภูฏกปริตตั้ง	๑๑๘
อาณานาฎปริตตั้ง	๑๒๐
อังกุลิมาลปริตตั้ง	๑๒๒
โพชฌังคปริตตั้ง	๑๒๓
อภยปริตตั้ง	๑๒๕
เทวดาอุยโยชนคาถา	๑๒๖
มงคลจักรวาฬใหญ่	๑๒๗
สัพพมังคลคาถา	๑๒๘
ธัมมจักกัปปวัตตนสูตรตั้ง	๑๓๐
อนัตตลักขณสูตรตั้ง	๑๔๓
อาทิตยปริยายสูตรตั้ง	๑๕๑
เทวดาอุยโยชนคาถา	๑๕๘
สัพพมังคลคาถา	๑๕๙

คำสมาทานกรรมฐาน	๑๕๕
บทพิจารณาสังขาร	๑๖๐
อติตปัจจเวกขณะปาฐะ	๑๖๓

บทกรวดน้ำอุทิศส่วนกุศล แผ่เมตตา คำอธิษฐาน ภาคเย็น

อุทิสถานฐานคาถา (กรวดน้ำตอนเย็น)	๑๓๐
บทกรวดน้ำแปลของสำนักเกตุมณีฯ	๑๓๕
บทกรวดน้ำพิเศษ	๑๓๗
คำกรวดน้ำอุทิศส่วนกุศล ย่อ	๑๓๘
คำแผ่เมตตาให้แก่ตนเอง	๑๓๙
คำแผ่เมตตาให้ผู้อื่น	๑๔๐
คำอธิษฐาน	๑๔๑
วันทาพระ	๑๔๒

กิจกรรมการเผยแพร่ธรรมของวัดมเหยงคณ์

รายการธรรมสุปฏิปันโน	๑๔๔
กิจกรรมปฏิบัติธรรมของวัดมเหยงคณ์	๑๔๕
แผนที่วัดมเหยงคณ์	๑๔๖
ร่วมสร้างอุโบสถปราสาทพระบรมธาตุเจดีย์มหาวิหาร	๑๔๘

ภาค ๑

ทำวัตรสวดมนต์ ภาคเช้า

ภาค ๑

ทำวัตรเช้า

คำนมัสการพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา,
พระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นพระอรหันต์,
ดับเพลิงกิเลส เพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบ
ได้โดยพระองค์เอง

พุทัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ.

ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น
ผู้เบิกบาน

(กราบ)

สวักขาโต ภะคะวะตา ชัมโม,

พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า,
ตรัสไว้ดีแล้ว

ชัมมัง นะมัสสามิ.

ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม

(กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ปฏิบัติ
ดีแล้ว

สังฆัง นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์

(กราบ)

บุพพภาคนมการ

หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง
กะโรมะ เส.

(เจริญเถิด เราทั้งหลาย ทำความนอบน้อมเป็นส่วนเบื้องต้น
แด่พระผู้มีพระภาคพุทธเจ้าเถิด)

นะโม ตัสสะ ะคะวะโต,

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์นั้น

อะระหะโต,

ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส

สัมมาสัมพุทธัสสะ.

ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

(กล่าว ๓ ครั้ง)

พุทธาภิตติ

หันทะ มะยัง พุทธาภิตติง กะโรมะ เส.
(เจริญเถิด เราทั้งหลาย ทำความชมเชยเฉพาะพระพุทธรเจ้าเถิด)

โย โส ตะถาคะโต,

พระตถาคตเจ้านั้น พระองค์ใด

อระระหัง,

เป็นผู้ไกลจากกิเลส

สัมมาสัมพุทธโ,

เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

วิชาจะระณะสัมปันโน,

เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ

สุกะโต,

เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี

โลกะวิฑู,

เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง

อะนุตตะโร ปุริสัทมมะสาระถิ,

เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มี
ใครยิ่งกว่า

สัตถา เทวะมะนุสสานัง,

เป็นครูผู้สอน ของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

พุทโธ,

เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม

ภะกะวา,

เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรม สั่งสอนสัตว์

โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพรัหฺมะกัง,

สัตตมะณะพรัหฺมะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง

สะยัง อะภิญญา สัจฉิกัตถวา ปะเวเทสิ,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ได้ทรงทำความ
 ดับทุกข์ให้แจ้งด้วยพระปัญญาอันยิ่งเองแล้ว,
 ทรงสอนโลกนี้พร้อมทั้งเทวดา, มาร พรหม,
 และหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์, พร้อมทั้ง
 เทวดาและมนุษย์ให้รู้ตาม

โย รัมมัง เทเสติ,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ทรงแสดง
 ธรรมแล้ว

อาทิกัลยัญ,

ไพบราหฺมณเปตฺตํ

มัชฌกัลยัญ,

ไพบราหฺมณทามกฺกํ

ปะริโยสานะกัลยัญ,

ไพบราหฺมณทิสฺสุตํ

สตถัง สะพัณฺณชะนัง เกวละปะริปุณณัง
ปะริสุทฺธัง ฬัรฺหิมะจะริยงฺ ปะกาเสติ,

ทรงประกาศพรหมจรรย์, คือแบบแห่งการ
ปฏิบัติอันประเสริฐ, บริสุทฺธิ์ บริบูรณ์ ลิ่นเชิง,
พร้อมทั้งอรรถะ⁽¹⁾ พร้อมทั้งพยัญชนะ⁽²⁾

ตะมะหัง ภะคะวันตัง อะภิปุชะยามิ,
ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้า
พระองค์นั้น

ตะมะหัง ภะคะวันตัง สิระสา นะมามิ.
ข้าพเจ้านอบน้อมพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์
นั้นด้วยเศียรเกล้า

(กราบระลึกพระพุทฺธคุณ)

⁽¹⁾อรรถะ (คำอธิบาย) ⁽²⁾พยัญชนะ (หัวข้อ)

ธัมมาภิกขุติ

หันทะ มะยัง ธัมมาภิกขุติง กะโรมะ เส.
(เจริญเถิด เราทั้งหลาย ทำความชมเชยเฉพาะพระธรรมเถิด)

โย โส สักขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,
พระธรรมนั้นใด, เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้า,
ได้ตรัสไว้ดีแล้ว

ตันทิฏฐิโก,
เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติ พึงเห็นได้ด้วย
ตนเอง

อะกาลิโก,
เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล

เอหิปัสสิโก,
เป็นสิ่งที่ควรกล่าวแก่ผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด

โอปะนะยิโก,
เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว

ป้อจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ,

เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน

ตะมะหัง ฐัมมัง อะภิปุชยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระธรรมนั้น

ตะมะหัง ฐัมมัง ทิระธา นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระธรรมนั้น ด้วยเศียรเกล้า

(กราบระลึกพระธรรมคุณ)

เทวดาพากันอัญเชิญพระโพธิสัตว์
ให้เสด็จจุติลงมาบังเกิดเพื่อเป็นพระพุทธเจ้าในมนุษยโลก

สังฆาภิตฺติ

หันทะ มะยัง สังฆาภิตฺติง กะโรมะ เส.
(เชิญเถิด เราทั้งหลาย ทำความชมเชยเฉพาะพระสงฆ์เถิด)

โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น หมั่น,
ปฏิบัติดีแล้ว

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมั่น,
ปฏิบัติตรงแล้ว

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมั่น,
ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมั่น,
ปฏิบัติสมควรแล้ว

ยะทิทั้ง,

ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา,

คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่, นับเรียงตัวบุรุษ ได้ ๘ บุรุษ^๑

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,

นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า

อาหุเนยโย,

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา

ปาหุเนยโย,

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ

ทักขิณียโย,

เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน

อัญชะลิกระณีโย,

เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี

๑. สี่คู่ คือ โสคาปัตติมรรค โสคาปัตติผล, สกิทากามิมรรค สกิทากามิผล, อนาคามิมรรค
อนาคามิผล, อรหัตตมรรค อรหัตตผล

อะนุตตะรัง ปุญญกเขตตัง โลกัสสะ,
 เป็นเนื่อนาบุญของโลก, ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า
 ตะมะหัง สัมมัง อะภิปุชยามิ,
 ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระสงฆ์หมู่ นั้น
 ตะมะหัง สัมมัง สิริธธา นะมามิ.
 ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์หมู่ นั้น ด้วยเศียรเกล้า
 (กราบระลึกพระสังฆคุณ)

พระพุทธมารดาทรงพระสุบินว่า มีช้างเผือกเข้าไปในพระอุทร
 แล้วทรงพระครรภ์

รตนัตตยัปปณามคาถา

หันทะ มะยััง ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถาโย เจวะ
 สัังวะคะปะริกิตตะนะปาฐัญจะ ภาณามะ เส.
 (เชิญเถิด เราทั้งหลาย กล่าวคาถาทำความเคารพต่อพระรัตนตรัย
 และพระพุทธวจนะประกาศแสดงความสังเวชกันเถิด)

พุทโธ สุตฺตโธ กะรุณามะหัณณะโว,
 พระพุทฺธเจ้าผู้บริสุทฺธิ มีพระกรุณาจุฬามหรรณพ

โยจันตะสุทฺธัพพะระญาณะโลจะโน,
 พระองค์ใด มีตาคือญาณอันประเสริฐหมดจด
 ถึงที่สุด

โลกัสสะ ปาปุปะกิเลสะฆาตะโก,
 เป็นผู้ฆ่าเสียซึ่งบาป และอุปกิเลสของโลก

วันทามิ พุทฺธัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,
 ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น, โดยใจ
 เคารพเอื้อเฟื้อ

ธัมโม ปะทีโป วียะ ตัสสะ สัตถุโน,

พระธรรมของพระศาสดา, สว่างรุ่งเรืองเปรียบ
ดวงประทีป

โย มักกะปากามะตะเภทะภินนะโก,

จำแนกประเภท คือ มรรค ผล นิพพาน, ส่วนใด

โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะทีปะโน,

ซึ่งเป็นตัวโลกุตตระ, และส่วนใดที่ชี้แนวแห่ง
โลกุตตระนั้น

วันทามิ ธัมมัง อะหะมาตะเรนนะ ตัง,

ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น, โดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ

ธังโม สุขะตาทักขะติเชตตะสัณฺณิโต,

พระสงฆ์เป็นนาบุญอันยิ่งใหญ่กว่านาบุญอันดี
ทั้งหลาย

โย ทิฏฐะสันโต สุขะตานุโพชะโก,

เป็นผู้เห็นพระนิพพาน, ตรัสรู้ตามพระสุคต, หมู่ใด

โลตปปะหิโน อะริโย สุเมธะโส,
 เป็นผู้ละกิเลสเครื่องโลเล, เป็นพระอริยเจ้า
 มีปัญญาดี

วันทามิ สังฆัง อะหะมาตะเรนนะ ตัง,
 ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่ นั้น, โดยใจเคารพ
 เอื้อเฟื้อ

อิจจะวะเมกัณตะภิปุชชะเนยยะกัง, วัตตุตตะยัง
 วันทะยะตาภิสังวะตัง, ปุณฺณัง มะยา ยัง มะมะ
 สัพพุปปัททะวา, มา โหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา.

บุญใด ที่ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งวัดอุสาม, คือ
 พระรัตนตรัย อันควรบูชายิ่งโดยส่วนเดียว,
 ได้กระทำแล้วเป็นอย่างยิ่งเช่นนี้, ขอ
 อุปัททวะ^๑ทั้งหลาย, จงอย่ามีแก่ข้าพเจ้าเลย,
 ด้วยอำนาจความสำเร็จอันเกิดจากบุญนั้น

๑. อุปัททวะ (ความชั่ว)

สังเวคปริกิตตนปาฐะ

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปปันโน,
พระตถาคตเจ้าเกิดขึ้นแล้ว ในโลกนี้

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,
เป็นผู้ไกลจากกิเลส, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

ธัมโม จะ เทสิโต นิยานิโก,
และพระธรรมที่ทรงแสดง, เป็นธรรมเครื่อง
ออกจากทุกข์

อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก,
เป็นเครื่องสงบกิเลส, เป็นไปเพื่อปรินิพพาน

ธัมโพชะคามิ สุคะตูปะเวทิตะ,
เป็นไปเพื่อความรู้อพร้อม, เป็นธรรมที่พระสุคต
ประกาศ

มัยันตัง ชัมมัง สุตฺวา เอวัง ชานามะ,
 พวกเราเมื่อได้ฟังธรรมนั้นแล้ว, จึงได้รู้อย่างนี้ว่า

ชาติปี ทุกขา, แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์

ชราปี ทุกขา, แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์

มรณะณฺมปี ทุกขัง, แม้ความตายก็เป็นทุกข์

โสกะปะริทเวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปี ทุกขา,
 แม้ความโศก ความร่ำไรร่ำพัน, ความไม่สบายกาย
 ความไม่สบายใจ, ความคับแค้นใจ ก็เป็นทุกข์

อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกฺโข,
 ความประสบกับสิ่งไม่เป็นที่รัก ที่พอใจ ก็เป็น
 ทุกข์

ปิเยหิ วิปะโยโค ทุกฺโข,
 ความพลัดพรากจากสิ่งเป็นที่รัก ที่พอใจ ก็เป็น
 ทุกข์

ยัมปิจจํ นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง,
 มีความปรารถนาสิ่งใด ไม่ได้สิ่งนั้น นั่นก็เป็นทุกข์

สังจิตเตนะ ปัญจุปาทานักขันธา ทุกขา,
 ว่าโดยย่อ อุปาทานขันธทั้ง ๕ เป็นตัวทุกข์

เสยยะถิทัง,
 ได้แก่สิ่งเหล่านี้ คือ

รูปุปาทานักขันโธ,
 ขันธ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือรูป

เวทะนุปาทานักขันโธ,
 ขันธ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือเวทนา

สัณฺณุปาทานักขันโธ,
 ขันธ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือสัณฺณู

สังขารุปาทานักขันโธ,
 ขันธ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือสังขาร

วิญญานุปาทานักขันโธ,
 ขันธ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือวิญญาณ

เยสััง ปะริญญาเยะ,

เพื่อให้สาวกกำหนดรอบรู้อุปาทานชั้นเหล่านี้เอง

ธะระมาโน โส ณะกะวา,

จึงพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น, เมื่อยังทรงพระชนม์อยู่

เอวังพะหุลัง สาวะเก วิเนติ,

ย่อมทรงแนะนำสาวกทั้งหลาย เช่นนี้เป็นส่วนมาก

เอวัง ภาคา จะ ปะนัสสะ ณะกะวะโต สาวะเกสุ

อะนุสาสะนี พะหุลา ปะวัตตะติ,

อนึ่ง คำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น,

ย่อมเป็นไปในสาวกทั้งหลาย, ส่วนมาก, มีส่วนคือ

การจำแนกอย่างนี้ว่า

รูปััง อะนิจัจัง,

รูปไม่เที่ยง

เวทะนา อะนิจจา,

เวทนาไม่เที่ยง

สัจญา อะนิจจา,

สัจญาไม่เที่ยง

สังขารา อะนิจจา,

สังขารไม่เที่ยง

วิญญูณัง อะนิจจัง

วิญญูณไม่เที่ยง

รูปัง อะนัตตา,

รูปไม่ใช่ตัวตน

เวทนา อะนัตตา,

เวทนาไม่ใช่ตัวตน

สัญญา อะนัตตา,

สัญญาไม่ใช่ตัวตน

สังขาร อะนัตตา,

สังขารไม่ใช่ตัวตน

วิญญูณัง อะนัตตา,

วิญญูณไม่ใช่ตัวตน

สัพเพ สังขาร อะนิจจา,

สังขารทั้งหลายทั้งปวง ไม่เที่ยง

สัพเพ ัมมา อะนัตตาติ,

ธรรมทั้งหลายทั้งปวง ไม่ใช่ตัวตน ดังนี้

เต (ตา)^{*} มะยัง โอตินณาม^๑หะ,

พวกเราทั้งหลาย เป็นผู้ถูกรอบงำแล้ว

ชาติยา,

โดยความเกิด

^{*}คำที่อยู่ในวงเล็บต่อท้ายเช่นนี้ สำหรับผู้หญิงว่า

ชะรามะระณนะ, โดยความแก่ และความตาย

โสเทหิ परिเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาสะหิ,
 โดยความโศก ความร่ำไรร่ำพัน, ความไม่
 สบายกาย ความไม่สบายใจ, ความคับแค้นใจ
 ทั้งหลาย

ทุกโขติณณา,

เป็นผู้ถูกความทุกข์ หยั่งเอาแล้ว

ทุกขะปะเรตา,

เป็นผู้มีความทุกข์ เป็นเบื้องหน้าแล้ว

อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ
 อันตะกิริยา ปัญญาเยถาคิ.

ทำไฉน การทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้,
 จะพึงปรากฏชัดแก่เราได้

(สำหรับอุบาสก - อุบาสิกาสวด)

จิระประณีตพุทธัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สະระณัง คะตา,
เราทั้งหลายผู้ถึงแล้วซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า,
แม้ปรินิพพานนานแล้ว พระองค์นั้น เป็นสรณะ

ธัมมัญจะ สังฆัญจะ,

ถึงพระธรรมด้วย, ถึงพระสงฆ์ด้วย

ตัสสะ ภะคะวะโต สาสะนัง ยะถาสัตตัง
ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ อะนุปะฏิปัชชามะ,
จักทำในใจอยู่ ปฏิบัติตามอยู่, ซึ่งคำสั่งสอน
ของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นตามสติกำลัง

สา สา โน ปะฏิปัตติ,

ขอให้ความปฏิบัตินั้นๆ ของเราทั้งหลาย

อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยาเย
สังวัตตะตุ.

จงเป็นไปเพื่อการทำให้สุดแห่งกองทุกข์ ทั้งสิ้น
นี้ เทอญ ฯ

(สำหรับภิกษุ - สามเณรสาวด)

จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง อุททิสสะ
อะระหันตัง สัมมาสัมพุทฺธัง,

เราทั้งหลาย อุทิศเฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้า,
ผู้ไกลจากกิเลส, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,
แม้ปรินิพพานนานแล้ว พระองค์นั้น

สัทธา อะการัสมา อะนะการิยัง ปัพพะชิตา,
เป็นผู้มีศรัทธา ออกบวชจากเรือน ไม่เกี่ยวข้อง
ด้วยเรือนแล้ว

ตัสมิท ภะคะวะติ พรัหมมะจะริยัง จะรามะ,
ประพศติอยู่ซึ่งพรหมจรรย์ในพระผู้มีพระภาคเจ้า
พระองค์นั้น

ภิกขุณฺถ ลิกขาสาชีวะสะมาปันนา,
ถึงพร้อมด้วยสิกขาและธรรมเป็นเครื่องเลี้ยงชีวิต
ของภิกษุทั้งหลาย

ตั้ง โน ฟ้าห่มจะรียัง อิมัสสะ เกวะลัสสะ
ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยาเย สัจจัตตะตุ.

ขอให้พรหมจรรย์ของเราทั้งหลายนั้น, จงเป็น
ไปเพื่อการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้ เทอญ ฯ

จบคำทำวัตรเช้า

เทวคาประชุมกันประกาศการปฏิสนธิของพระโพธิสัตว์

บทถวายพรพระ

ถวายเป็นพรพระ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต
สัmmasamputtัสสะ ฯ

(กล่าว ๓ ครั้ง)

บทพุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัmmasamputโต
วิชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู
อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา
เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ ฯ

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก
อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง
เวทิตัพโพ วิญญูหิติ ฯ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
 อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
 ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
 สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ฯ
 ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา ฯ
 เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย
 ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลิกระณีโย
 อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ ฯ

ภาพลักษณะการประสูติ แบบสาญจี

พุทธชยมังคลคาถา

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
 คีรีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
 ทานาถิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต (เม) ชะยะมังคะลานิ ฯ

มาราติเรกะมะภิชฺชณฺนิตตะสัพพะรัตติง
 โฆรัมปะนาพะวะกะมักขะมะถฺทชะยักขัง
 ขันตีสุทนต์ะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต (เม) ชะยะมังคะลานิ ฯ

นาพาकिริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
 ทาวักคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
 เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต (เม) ชะยะมังคะลานิ ฯ

(เต) สวดให้ผู้อื่น (เม) สวดให้ตนเอง

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทธารุณันตัง
 ธาวันตีโยชะนะปะถังคูลิมาละวันตัง
 อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต (เม) ชะยะมังคะลานิ ฯ

กัถ்வานะ กัณฐะมุทะรัง อิวะ กัฬภินียา
 จิญญาเย ทุณฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัจเฌ
 ลันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต (เม) ชะยะมังคะลานิ ฯ

สัจจัง วิหาเย มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
 วาทาภิโรปีตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
 ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต (เม) ชะยะมังคะลานิ ฯ

นันทปะนันทะภูชะกัง วิพุชัง มะหิทธิง
 ปุตเตนะ เถระภูชะเคนะ ทะมาปะยันโต
 อิทฐปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภาวะตุ เต (เม) ชะยะมังคะลานิ ฯ

ทุคคาหะทีฏฐิภูชะเคนะ สุตัฏฐะหัตถัง
 พรัหมัง วิสุทฺธิชุติมิทฺธิพะกาภิธานัง
 ญานาคะเทนนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
 ตันเตชะสา ภะวะตุ เต (เม) ชะยะมังคะลานิ ฯ

เอตาปี พุทฺธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา
 โย วาจะโน ทินะทีเน สรระเต มะตันที
 หิต์วานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
 โมกขัง สุตัง อะธิกะเมยยะ นะโร สะปะณัญญา ฯ

ขบวนแห่รับพระสัทธัตถะกุมารจากสวนลุมพินีวัน
 เพื่อกลับพระนคร

ขยปริตตัง

มะหาการุณโก นาโถ	หิตายะ สัพพะปาณินัง
ปุเรตฺวา ปาละมี สัพพา	ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ	โหนตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ
ชะยฺนโต โพธิยา มุเล	สํกฺขยานัง นันทิวัทธมโน
เอวัง ตํวิง วิชะโย โหหิ	ชะยฺสสุ ชะยะมังคะเล
อะปะราชิตะปัลลังเก	สีเส ปะฐะวีโปกชะเร
อะภิสเสเก สัพพะพุทธานัง	อัครปปัตโต ปะโมหะติ ฯ
สุณักขัตตัง สุมังคะลัง	สุปะภาตัง สุหุณฺฐิตัง
สุชะโณ สุมุหุตโต จะ	สุยฺยฐฺง พฺรหฺมมะจาริสู
ปะทักขิณัง กายะกัมมัง	วาจากัมมัง ปะทักขิณัง
ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง	ปะณิธี เต ปะทักขิณา
ปะทักขิณานิ กัตถวานะ	ละภันตฺตเถ ปะทักขิणे ฯ

สัพพมังคลคาถา

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาวณะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาวณะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาวณะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

บนซ้าย : พระมารดาทรงพระสุบิน, บนขวา : การทำนายนพระสุบินนิมิต
ล่างขวา : ประสูติเจ้าชายสิทธัตถะ, ล่างซ้าย : พราหมณ์พิจารณาเจ้าชายสิทธัตถะ

ปฏิจจสมุปบาทปาฐะ

อะวิชาปัจจะยา สังขาร,
 สังขาระปัจจะยา วิญญาณัง,
 วิญญาณะปัจจะยา นามะรูปัง,
 นามะรูปะปัจจะยา สะพะยะตะนัง,
 สะพะยะตะนะปัจจะยา ผัสโส,
 ผัสสะปัจจะยา เวทะนา,
 เวทะนาปัจจะยา ตัณหา,
 ตัณหาปัจจะยา อุปาทานัง,
 อุปาทานะปัจจะยา ภาโว,
 ภาวะปัจจะยา ชาติ,
 ชาติปัจจะยา ชะรามะระณัง
 โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสา
 สัมภะวันติ ฯ
 เอวะเมตัสสะ เภวะลัสสะ
 ทุกขักขันธัสสะ สมุทเทโย โหติ ฯ

อะวิชชาเยเตวอะ อะเสสะวิราคะนิโรธา
 สังขาระนิโรโธ,
 สังขาระนิโรธา วิญญูณะนิโรโธ,
 วิญญูณะนิโรธา นามะรูปะนิโรโธ,
 นามะรูปะนิโรธา สะพะยะตะนะนิโรโธ,
 สะพะยะตะนะนิโรธา ผัสสะนิโรโธ,
 ผัสสะนิโรธา เวทะนานิโรโธ,
 เวทะนานิโรธา ตัณหานิโรโธ,
 ตัณหานิโรธา อุปาทานะนิโรโธ,
 อุปาทานะนิโรธา ภาวะะนิโรโธ,
 ภาวะะนิโรธา ชาตินิโรโธ,
 ชาตินิโรธา ชะรามะระณัง
 โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสา
 นิรุชฌันติ ฯ
 เอวะเมตัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ
 นิโรโธ โหติ ฯ

วิปัสสนาภูมิปาฐะ

ปัญจกัณฑ์ธา ฯ รุปกัณฑ์โ, เวทนากัณฑ์โ,
สัณฺณากัณฑ์โ, สังขารกัณฑ์โ, วิญญานกัณฑ์โ ฯ

ท้าวทะสายะตะนานิ ฯ

จักขุวะยะตะนัง รูปายะตะนัง,
โสตายะตะนัง สัททายะตะนัง,
ฆานายะตะนัง คันธายะตะนัง,
ชีวิหะยะตะนัง ระสายะตะนัง,
กายายะตะนัง โผฏฐัพพะยะตะนัง,
มะนายะตะนัง ฐัมมายะตะนัง ฯ

อัญญาระสะ ชาตโย ฯ

จักขุชาตु รูปะชาตु จักขุวิญญานะชาตु,
โสตะชาตु สัททะชาตु โสตะวิญญานะชาตุ,
ฆานะชาตु คันธะชาตุ ฆานะวิญญานะชาตุ,
ชีวิหาชาตุ ระสะชาตุ ชีวิหาวิญญานะชาตุ,
กายะชาตุ โผฏฐัพพะชาตุ กายะวิญญานะชาตุ,
มะโนชาตु ฐัมมะชาตุ มะโนวิญญานะชาตุ ฯ

พาวิสะตินทริยานิ ฯ

จักขุนทริยัง, โสตินทริยัง, ฆานินทริยัง,
 ชิวหินทริยัง, กายินทริยัง, มะนินทริยัง,
 อิตถินทริยัง, ปุริสสินทริยัง, ชีวิตินทริยัง,
 สุกชินทริยัง, ทุกชินทริยัง, โสমনัสสสินทริยัง,
 โทมนัสสสินทริยัง, อุเปกชินทริยัง,
 สัทธินทริยัง, วิริยินทริยัง, สะตินทริยัง,
 สะมาธินทริยัง, ปญญินทริยัง,
 อะนัญญะตัญญุสตามีดินทริยัง, อัญญินทริยัง,
 อัญญาตาวันทริยัง ฯ

จัตตาริ อะริยะสัจจานิ ฯ

ทุกขัง อะริยะสัจจัง,
 ทุกขะสะสมทะโย อะริยะสัจจัง,
 ทุกขะนิโรธะ อะริยะสัจจัง,
 ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ฯ

คำสมาทานกรรมฐาน

อุกาสะ อุกาสะ, ณ โอกาสบัดนี้, ข้าพเจ้า,
 ขอสมาทาน, ซึ่งพระกรรมฐาน, เพื่อขณิกสมาธิ,
 อุปจารสมาธิ, อัปปนาสมาธิ, วิปัสสนาญาณ, และ
 มรรค ผล นิพพาน, จะพึงบังเกิดขึ้น, ในชั้นธัมมทาน,
 ของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้า, จะตั้งสติกำหนดรู้, อยู่ที่
 รูปนามปัจจุบัน, ให้ทันติดต่อกันไป, สามหน
 และเจ็ดหน, ร้อยหน และพันหน, ตั้งแต่บัดนี้,
 เป็นต้นไป เทอญ

อภิณหปัจจเวกขณะปาฐะ

หันทะ มะยัง อภิณหปัจจเวกขณะปาฐัง ภาณามะ เส.
(เจริญเถิด เราทั้งหลาย กล่าว बात การพิจารณาเนืองๆ กันเถิด)

ชะรัจฉโมมฺหิ (ชะรัจฉมมฺหิ),

เรามีความแก่เป็นธรรมดา

ชะรัง อะนะตีโต (อะนะตีตา),

จะล่วงพ้นความแก่ไปไม่ได้

พฺยาธิจฉโมมฺหิ (พฺยาธิจฉมมฺหิ),

เรามีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา

พฺยาธิง อะนะตีโต (อะนะตีตา),

จะล่วงพ้นความเจ็บไข้ไปไม่ได้

มะระณะจฉโมมฺหิ (มะระณะจฉมมฺหิ),

เรามีความตายเป็นธรรมดา

มะระณัง อะนะตีโต (อะนะตีตา),

จะล่วงพ้นความตายไปไม่ได้

สัพเพหิ เม ปิเยหิ มะนาเปหิ, นานาภาโว

วินาภาโว,

เราจะเป็นไปต่าง ๆ, ก็อะพลัดพรากจาก

ของรักของเจริญใจทั้งสิ้นไป

กัมมัสสะโกมฺหิ (กัมมัสสะกัมฺหิ),

เรามีกรรมเป็นของ ๆ ตน

กัมมะทายาโท (กัมมะทายาทา),

เรามีกรรมเป็นทายาท

กัมมะโยนิ,

เรามีกรรมเป็นแดนเกิด

กัมมะพันธ,

เรามีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์

กัมมะปะฏิสะระโณ (กัมมะปะฏิสะระณา),

เรามีกรรมเป็นที่พึงอาศัย

ยัง กัมมัง กะริสสามิ,

เราทำกรรมอันใดไว้

กัลยาณัง वा पापะกัง वा,

เป็นบุญหรือเป็นบาป

ตัสสะ ทายาโท (ทายาทา) ภาวิสสามิ,

เราจะได้รับผลของกรรมนั้นไป

อิตถิยา वा, หญิงก็ดี

ปุริเสนะ वा, ชายก็ดี

กะหฺฏฐะนะ वा, คฤหัสถ์ก็ดี

ปัพพะชิตะนะ वा, บรรพชิตก็ดี

อะภินฺหัง ปิจจะเวกจิตฺตัพพัง.

พึงพิจารณาอย่างนี้เนื่องๆ ทุกวันคืนแล

บังสุกุลตาย

อะนิจจา วะตะ สังขารา,

สังขารทั้งหลายไม่เที่ยงหนอ

อุปปาทวะยะธัมมิโน,

เกิดขึ้นแล้วย่อมเสื่อมสิ้นไปเป็นธรรมดา

อุปปีชชิตฺวา นิรุชฌันติ,

ครั้นเกิดขึ้นแล้ว ย่อมดับไป

เตสํ รูปะสะโม สุโข.

ความเข้าไปดับซึ่งสังขารทั้งหลายเหล่านั้นเป็นสุข

สัพเพ สัตตา,

สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง

มะรันติ จะ,

ย่อมตายด้วย

มะริงสุ จะ,

ตายแล้วด้วย

มะริสสะเร,

จักตายด้วย

ตะเถวาหัง มะริสสามิ,

เราจักตายอย่างนั้นด้วย

นัตถิ เม เอตถะ สังสะโย.

ความสงสัยในเรื่องตายนั้นไม่มีแก่เราเลย

บังสุกุลเป็น

อะจิรัง ะตะยัง กาโย,
 กายนี้มันไม่นานหนอ

ปะฐะวัง อะธิเสสสะติ,
 จักนอนทับซึ่งแผ่นดิน

จุทโท อะปะตะวิญญาโณ,
 มีวิญญาณไปปราศจาก อันบุคคลทิ้งเสียแล้ว

นิรัตถังวะ กะลิงกะรัง.
 รวากับว่าท่อนไม้ท่อนฟืน ไม่มีประโยชน์

ทวัตติงสาการปาฐะ (อาการ ๓๒)

หันทะ มะยัง ทวัตติงสาการะปาฐัง ภะณามะ เส.
(เจริญเถิด เราทั้งหลาย กล่าวบาลีอาการ ๓๒ กันเถิด)

อะยัง โข เม กาโย, กายของเรา^{นี้}แล
อุทธัง ปาทะตะลา, เบื้องบนแต่^{ขึ้น}พื้นเท้าขึ้นมา
อะโธ เกสะมัตตะกา, เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป
ตะจะปะริยันโต, มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุครอบ
ปุโร นานัปปะการัสสะ อะสุจิโน,
 เต็มไปด้วยของไม่สะอาดมีประการต่าง ๆ

อตฺถิ อิมัสมิง กาเย, มีอยู่ในกาย^{นี้}
 เกสา คือผม^{นี้}ทั้งหลาย
 โลมา คือขน^{นี้}ทั้งหลาย
 นะขา คือเล็บ^{นี้}ทั้งหลาย
 ทันทา คือฟัน^{นี้}ทั้งหลาย

ตะโจ	หนัง
มังสั	เนื้อ
นะหารู	เอ็นทั้งหลาย
อัญฐี	กระดูกทั้งหลาย
อัญฐิมิณฺชัง	เยื่อในกระดูก
วักกั	ไต*
หะทะยั	หัวใจ
ยะกะนั	ตับ
กิโถมะกั	พังผืด
ปีหะกั	ม้าม*
ปโปผาสั	ปอด
อันตัง	ไส้ใหญ่
อันตะคุณัง	สายรัดไส้
อุทะริยั	อาหารใหม่
กะรีสั	อาหารเก่า
ปีตตัง	น้ำดี
เสมหัง	น้ำเสลด

* ก่อนนี้นานมาแล้วแปลสับสน กันมา “วักกั” แปลว่า ม้าม, “ปีหะกั” แปลว่า ไต, เพื่อให้สอดคล้องกับตำราทั่วไป มีวิสุทธิมคค์ ภาค ๒ หน้า ๓๗, ๓๘ เป็นต้น จึงแปล “วักกั” ว่า ไต

ปุกโพ	น้ำเหลื่อง
โลหิตัง	น้ำเล็อด
เสโท	น้ำเห้งอ
เมโท	น้ำมันขุ่น
อัสสุ	น้ำตา
วะสา	น้ำมันเหลว
เขโพ	น้ำลาย
สิงฆาณิกา	น้ำมูก
ละสิกา	น้ำมันไขข้อ
มุตตัง	น้ำมูตร
มัตตะเก มัตตะลุงคัง	เยื่อในสมอง

เอะมะยัง เม กาโย, กายของเรานี้อย่างนี้
 อุทธัง ปาทะตะลา, เบื้องบนแต่พื้นเท้าขึ้นมา
 อะโร เกสมะมัตตะกา, เบื้องต่ำแต่ปลายผมลงไป
 ตะจะปะริยันโต, มีหนังหุ้มอยู่เป็นที่สุครอบ
 ปุโร นานัปปะการัสสะ อะสุจิโน.

เต็มไปด้วยของไม่สะอาดมีประการต่างๆ อย่างนี้แล

ตั้งขณิกปัจจะเวกขณปาฐะ

หันทะ มะยัง ตั้งขณิกะปัจจะเวกขณะปาฐัง ภาณามะ เส.
(เจริญเถิด เราทั้งหลาย กล่าวบาลีพิจารณาในขณะที่ใช้สอยปัจจัยสี่กันเถิด)

(ชื่อว่าด้วยจิวร)

ปะฏิสังขา โยนิโส จีวะรัง ปะฏิเสวามิ,

เราย่อมพิจารณาโดยแยกกาย แล้วนุ่งห่มจิวร

ยาระทะวะ สัตถะสะ ปะฏิมาตายะ,

เพียงเพื่อบำบัดความหนาว

อุณหัถสะสะ ปะฏิมาตายะ,

เพื่อบำบัดความร้อน

ทังสะมะกะสะวาตาตะปะสิริงสะปะสัมผัสสถานัง

ปะฏิมาตายะ,

เพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบ ยุง ลม

แดด, และสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย

ยวาทะ หิริโกปิณะปะฏิฉนาทะนัตถัง.

และเพียงเพื่อปกปิดอวัยวะอันให้เกิดความละอาย

(ชื่อว่าด้วยบิณฑบาต)

ปะฏิสังขา โยนิโส ปิณฑะปาตัง ปะฏิเสวามิ,

เราย่อมพิจารณาโดยแยบคาย แล้วฉันบิณฑบาต

(บริโภคอาหาร)

เนวะ ทะวายะ,

ไม่ให้เป็นไปเพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน

นะ มะทายะ,

ไม่ให้เป็นไปเพื่อความเมามัน เกิดกำลังพล้ง
ทางกาย

นะ มัณฑะนายะ, ไม่ให้เป็นไปเพื่อประดับ

นะ วิภูสะนายะ, ไม่ให้เป็นไปเพื่อตกแต่ง

ยวาทะ อิมัสสะ กายัสสะ จูติยา,

แต่ให้เป็นไปเพียงเพื่อความตั้งอยู่ได้แห่งกายนี้

ยาปะนายะ, เพื่อความเป็นไปได้ของอัตตภาพ

วิหิงสุปะระติยา,

เพื่อความสิ้นไปแห่งความลำบากทางกาย

พรั้มะจะรียานุคคะหายะ,

เพื่ออนุเคราะห์แก่การประพฤติพรหมจรรย์

อิติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะภูหังขามิ,

ด้วยการทำอย่างนี้, เราย่อมระงับเสียได้

ซึ่งทุกขเวทนาเก่าคือความหิว

นะวัณญะ เวทะนัง นะ อุปปาเทสสามิ,

และไม่ทำทุกขเวทนาใหม่ ให้เกิดขึ้น

ยัตตรา จะ เม ภะวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะ

ผาสุวิหาโร จาติ.

อนึ่ง ความเป็นไปได้โดยสะดวกแห่งอัตตภาพนี้

ด้วย, ความเป็นผู้หาโทษมิได้ด้วย, และความ

เป็นอยู่โดยผาสุกด้วย, จักมีแก่เรา ดังนี้

(ชื่อว่าด้วยเสนาสนะ)

ปะฏิสังขา โยนิโส เสนาสนะนัง ปะฏิเสวามิ,
เราย่อมพิจารณาโดยแยกกาย แล้วใช้สอยเสนาสนะ

ยาวะเทวะ สัตตัสสะ ปะฏิมาตายะ,
เพียงเพื่อบำบัดความหนาว

อุณหัสสะ ปะฏิมาตายะ,
เพื่อบำบัดความร้อน

ทังสะมะกะสะวาตาทะปะสิริงสะปะลัมผัสสถานัง
ปะฏิมาตายะ,
เพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบ ยุง ลม
แดด, และสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย

ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง
ปะฏิสัถลานารามัตถัง.

เพียงเพื่อบรรเทาอันตรายอันจักพึงมีจากดิน
ฟ้าอากาศ, และเพื่อความเป็นผู้นิยมนั่งอยู่ได้ในที่
หลีกเลี่ยงสำหรับภาวนา

(ชื่อว่าคัวยคิลานเกสัซ)

ปะภูิสั่งขา โยนิโส

คิลานะปัจจะยะเกสัซชะปะริกขารัง ปะภูิเสวามิ,

เราย่อมนพิจารณาโดยแยกกาย แล้วบริโภค

เกสัซบริขาร อันเกื้อกูลแก่คนไข้

ยาระทนะ อุปปันนัง เวยาพาธิกานัง

เวทะนัง ปะภูิมายะ,

เพียงเพื่อบำบัดทุกขเวทนาอันบังเกิดขึ้นแล้ว

มีอาพาธต่างๆ เป็นมูล

อัพยาปัชณะปะระมะตยาติ.

เพื่อความเป็นผู้ไม่มีโรคเบียดเบียนเป็นอย่างยิ่ง

ดังนี้

ธาตุปัจจะเวกขณปาฐะ

หันทะ มะยัง ธาตุปัจจะเวกขณะปาฐัง ภาณามะ เส.
(เชิญเถิด เราทั้งหลาย กล่าวบาลีพิจารณาธาตุกันเถิด)

(ชื่อว่าด้วยจิวร)

ยะธาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง,
สิ่งเหล่านี้ เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น,
กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนื่องนิত্য

ยะทิทัง จีวะรัง, ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล,
สิ่งเหล่านี้ คือจิวร, และคนผู้ใช้สอยจิวรนั้น

ธาตุมัตตะโก, เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ

นิสสัตโต, มิได้เป็นสัตว์ะอันยั่งยืน

นิชชีโว, มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล

สุญญโณ, วางเปล่าจากความหมายแห่งความ
เป็นตัวตน

สัพพานิ ปะนะ อิมานิ จีวะราณี อะชิคุจนะนียานิ,
ก็จิรวรทั้งหมคนี้, ไม่เป็นของน่าเกลียดมาแต่เดิม

อิมัง ปุติกายัง ปัตว์า,
ครั้นมาถูกเข้ากับกาย อันเนาอยู่เป็นนิตยนี้แล้ว

อะติวิยะ ชิกุจนะนียานิ ชายันติ.
ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน

(ข้อว่าด้วยวิภทบาท)

ยะธำปิจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง,
สิ่งเหล่านี้ เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น,
กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนื่องนิตย

ยะทิงทัง ปิณทะปาโต, ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล,
สิ่งเหล่านี้ คือวิภทบาท, และคนผู้บริโภค
วิภทบาทนั้น

ธาตุมัตตะโก, เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ
นิสสัคโค, มิได้เป็นสัตว์ะอันยั่งยืน

นิหชิโว, มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล
 สุธัญญ, ว่างเปล่าจากความหมายแห่งความ
 เป็นตัวตน

สัพโพ ปะนายัง ปิณฑะปาโต อะชิจุจนะนีโย,
 ก็บิณฑบาตทั้งหมดนี้, ไม่เป็นของน่าเกลียด
 มาแต่เดิม

อิมัง ปุติกายัง ปัตวา,
 กรันมาถูกรู้เข้ากัปกาย อันเนาอยู่เป็นนิตยนี้แล้ว

อะติวิยะ ชิจุจนะนีโย ชายะติ.
 ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน

(ชื่อว่าด้วยเสนาสนะ)

ยะถาปัจจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง,
 สิ่งเหล่านี้เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น,
 กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนื่องนิตย

ยะทิทั้ง เสนาสะนัง, ตะทุปะญฺชโก จะ ปุคคะโล,
 สิ่งเหล่านี้คือเสนาสนะ, และคนผู้ใช้สอย
 เสนาสนะนั้น

ธาตุมัตตะโก, เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ

นิสสัคโค, มิได้เป็นสัตะอันยั่งยืน

นิชชีโว, มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล

สุญฺโณ, วางเปล่าจากความหมายแห่งความ
 เป็นตัวตน

สัพพานิ ปะนะ อิมานิ เสนาสะนานิ อะชิคุจจะนียานิ,
 ก็เสนาสนะทั้งหมดนี้, ไม่เป็นของน่าเกลียด
 มาแต่เดิม

อิมัง ปุติกายัง ปัตฺวา,
 ครันมาถูกรู้เข้ากับกาย อันเนาอยู่เป็นนิคฺยนี้แล้ว

อะติวิยะ ชิคุจจะนียานิ ชายันติ.

ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน

(ชื่อว่าด้วยกิลานเภสัช)

ยะลาปจะยัง ปะวัตตะมานัง ธาตุมัตตะเมเวตัง,
 สิ่งเหล่านี้ เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติเท่านั้น,
 กำลังเป็นไปตามเหตุตามปัจจัยอยู่เนื่องนิตย

ยะทิทัง กิลานะปจะยะเภสัชชะปะริกขาโร,
 ตะทุปะภุญชะโก จะ ปุคคะโล,
 สิ่งเหล่านี้ คือเภสัชบริหารอันเกื้อกูลแก่คนไข้,
 และคนผู้บริโภคะเภสัชบริหารนั้น

ธาตุมัตตะโก, เป็นสักว่าธาตุตามธรรมชาติ
 นิสสัตโต, มิได้เป็นสัตวะอันยั่งยืน
 นิหชีโว, มิได้เป็นชีวะอันเป็นบุรุษบุคคล
 สุญโญ, วางเปล่าจากความหมายแห่งความ
 เป็นตัวตน

สัพโพ ปานะยัง กิลานะปจะยะเภสัชชะปะริกขาโร,
 อะหิคุจนะนีโย,

ก็คิลาณเภสัชบริหารทั้งหมคนี้, ไม่เป็นของ
น่าเกลียดมาแต่เดิม

อิมัง ปุติกายัง ปัตว,
ครันมาถูกเข้ากับกาย อันเนาอยู่เป็นนิตยนี้แล้ว

อะติวิยะ ชิกุจนะนีโย ชายะติ.
ย่อมกลายเป็นของน่าเกลียดอย่างยิ่งไปด้วยกัน

รัตนะ ๗ ประการ คือ จักรแก้ว ช้างแก้ว ม้าแก้ว มณีแก้ว นางแก้ว
ขุนคลังแก้ว และขุนพลแก้ว ของพระเจ้าจักรพรรดิ
จักปรากฏแก่พระสิทธัตถะ หากทรงอยู่ครองเรือน

บทกรวดน้ำอุทิศส่วนกุศล

แม่เมตตา คำอธิษฐาน

ภาคเช้า

เทวตาที่ปิตติทานคาถา (กรวดน้ำตอนเช้า)

หันทะ มะยัง เทวะตาที่ปิตติทานะคาถาโย ภะณามะ เส.
(เชิญเถิด เราทั้งหลาย กล่าวคาถาแผ่ส่วนบุญไปให้เทวตา
เป็นต้น กันเถิด)

ยา เทวะตา สันติ วิหาระวาสินี ฐเป ฆะเร โพธิฆะเร
ตะหิง ตะหิง,

เทพยดาเหล่าใด มีปกติอยู่ในวิหาร สถิตอยู่
ที่เรือนพระสฤป ที่เรือนโพธิ์ ในที่นั้นๆ

ตา รัมมะทานะนะ ภะวันตุ ปุชิตา,
เทพยดาเหล่านั้น เป็นผู้อันเราทั้งหลายบูชา
แล้วด้วยธรรมทาน

โสตถิง กะโรนเตชะ วิหาระมัตตะเล,
จงกระทำความสวัสดิ์ดีในวิหารมณฑลนี้

เถรา จะ มัชฌา นะวะกา จะ ภิกกะโว,
พระภิกษุทั้งหลาย ที่เป็นเถระ ที่เป็นปานกลาง
ที่ยังใหม่ก็ดี

สารามิกา ทานะปะตี อุปาสะกา,
 อุบาสกอุบาสิกาทั้งหลาย ผู้เป็นทานบดีพร้อม
 ด้วยอารามิกชนก็ดี

กามา จะ เทสา นิคะมา จะ อิสสระรา,
 ชนทั้งหลาย ที่เป็นชาวบ้าน ที่เป็นชาวเมือง
 ที่เป็นชาวนิคม ที่เป็นผู้เป็นใหญ่ก็ดี

สัปปาณะภูตา สุกิตา ะวะวันตุ เต,
 สัตว์ที่มีชีวิตทั้งหลายเหล่านั้น จงเป็นผู้ถึงซึ่ง
 ความสุข

ชะลาพูชา เยปี จะ อัมมะทะสัมมะวา,
 แม้สัตว์เหล่าใด ที่เป็นชะลาพูชะกำเนิด ที่เป็น
 อัมมะทะชะกำเนิด

สังเสทชะตา อะละโวปะปาติกา,
 ที่เป็่็นสังเสทชะกำเนิด ที่เป็่็นอุปปาติกะกำเนิดก็ดี

นียยานิกัง รัมมะวะรัง ปะฏิจจะ เต,
 สัตว์เหล่านั้น ได้อาศัยพระธรรมเป็นธรรม
 เป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว

สัพเพปี ทุกขัสสะ กะโรนตุ สัจจะยัง,
 แม่ทั้งหมค จงทำความสิ้นไปแห่งทุกข์

ฐาตุ จิรัง สะตัง รัมโม,
 ขอธรรมของสัตบุรุษทั้งหลาย จงดำรงอยู่นาน

รัมมัทธะรา จะ ปุคคะลา,
 และบุคคลทั้งหลายที่ทรงธรรมจงดำรงอยู่นาน

สังโม โหตุ สะมัคโควะ,
 ขอพระสงฆ์จงเป็นผู้พร้อมเพรียงกันเทียว

อตัถายะ จะ หิตายะ จะ,
 เพื่อประโยชน์และเกื้อกูล

อัมเห รักขะตุ สัทรัมโม,
 ขอพระสัทธรรม จงรักษาเราทั้งหลาย

สัพเพปี รัมมะจาริโน,
 ผู้ประพฤติธรรม แม่ทั้งปวง

วุตติง สัมปาปุณเณยยามะ,
 ขอเราทั้งหลาย จงถึงความเจริญ

ธัมเม อะริยปปะเวทิตะ*

ในธรรมที่พระอริยเจ้าแสดงแล้วเกิด

ปะสันนา โหนตุ สัพเพปิ ปาณิน พุทธสาสะเน,
แม้สรรพสัตว์ทั้งหลาย จงเป็นผู้เลื่อมใสแล้ว
ในพระพุทธานุสาสนา

ธัมมา ชารัง ปะเวจฉันโต กาเล เทโว ปะวัสสะตุ,
ฝนจงเพิ่มให้อุทกธาร ตกต้องในกาลโดยชอบ

วุทฒิภาวายะ สัตต่านัง สะมิทัง เนตุ เมทะนิง,
จงนำไปซึ่งเมทนีดล ให้สำเร็จประโยชน์
เพื่ออันบังเกิดความเจริญแก่สัตว์ทั้งหลาย

มาตา ปิตา จะ อัคระชัง นิจจัง รักขันติ ปุตตะกัง,
มารดาและบิดา ย่อมถนอมบุตรน้อย อันบังเกิด
ในตนเป็นนิตย์ ฉั่นใด

เอวัง ธัมเมนะ ราชานो ปะชัง รักขันตุ สัพพะทา.
พระราชาทั้งหลาย จงทรงรักษาศรัทธา
โดยชอบ ในกาลทั้งปวง ฉั่นนั้น

* บทเทวตาที่ปิดคันทานคาถา ซึ่งเป็นพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ จบเพียงเท่านั้น แต่นิยมสวดต่อกันว่า “ปะสันนา โหนตุ สัพเพปิ..... ปะชัง รักขันตุ สัพพะทา” ซึ่งเป็นคาถาสั้นท้ายของสุขาภิชณคาถา [สุขาภิชณคาถาเป็นคาถาที่แต่งขึ้น เพื่อถวายพระพรล้นเกล้ารัชกาลที่ ๔ โดยสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ฉิม)]

สัพพปัตติทานคาถา (กรวดน้ำตอนเช้า)

หันทะ มะยัง สัพพะปัตติทานะคาถาโย ภะณามะ เส.
(เชิญเถิด เราทั้งหลาย กล่าวคาถาแผ่ส่วนบุญให้สรรพสัตว์กันเถิด)

บุญญัสสิทานิ กะตัสสะ ยานัญญานิ กะตานิ เม,
เตสฺสญะ ภากิโน โหนตุ สัตตานิันทาปะมะณะกา,
สัตว์ทั้งหลาย ไม่มีที่สุด ไม่มีประมาณ, จงมี
ส่วนแห่งบุญที่ข้าพเจ้าได้ทำในบัดนี้, และแห่ง
บุญอื่นที่ได้ทำไว้ก่อนแล้ว

เย ปิยา คุณะวันตา จะ มัย्हัง มาตาปีตาทะโย,
ทิฏฐา เม จาปียะทิฏฐา วา อัญญะ มัชฌัตตะ เวรินโน,
ก็จะเป็นสัตว์เหล่าใด, ซึ่งเป็นที่รักใคร่และมี
บุญคุณ, เช่น มารดาบิดาของข้าพเจ้าเป็นต้นก็ดี,
ที่ข้าพเจ้าเห็นแล้ว หรือไม่ได้เห็นก็ดี,
สัตว์เหล่าอื่นที่เป็นกลางๆ หรือเป็นคู่เวรกันก็ดี

สัตตา ตัญญันติ โลกัสสิมัง เตภุมมา จะตุโยนิกา,
 ปัญเจะจะตุโวการา สังสระันตา ภาวาระเว,
 สัตว์ทั้งหลาย ตั้งอยู่ในโลก, อยู่ในภูมิทั้งสาม,
 อยู่ในกำเนิดทั้งสิ้น, มีชั้นห้าชั้น มีชั้นชั้นเดียว
 มีชั้นสี่ชั้น, กำลังท่องเที่ยวอยู่ในภพน้อย
 ภพใหญ่ก็ดี

ญาดัง เย ปัตติทานัมเม อะนุโมทันตุ เต สะยัง,
 เย จิมัง นปปะชานันติ เทวา เตสัง นิเวทะยุง,
 สัตว์เหล่าใด รู้ส่วนบุญที่ข้าพเจ้าแผ่ให้แล้ว,
 สัตว์เหล่านั้น จงอนุโมทนาเองเถิด, ส่วนสัตว์
 เหล่าใด ยังไม่รู้ส่วนบุญนี้, ขอเทวดาทั้งหลาย
 จงบอกสัตว์เหล่านั้นให้รู้

มะยา ทินนานะปุลฺลญานัง อะนุโมทะนะเหตุนา,
 สัพเพ สัตตา สะทา โหนตุ อะเวรา สุชะชีวิน,
 เขมปปะทัญจะ ปโปปนตุ เตสาสา สิชณะตัง สุภา.
 เพราะเหตุที่ได้อนุโมทนาส่วนบุญที่ข้าพเจ้า
 แผ่ให้แล้ว, สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง, จงเป็นผู้ไม่มีเวร

อยู่เป็นสุขทุกเมื่อ, จนถึงบทอันเกษม กล่าวคือ
พระนิพพาน, ความปรารถนาที่ดั่งามของสัตว์
เหล่านั้น จงสำเร็จเถิด

คณนัคนตรีและนางระบำรำฟ้อน นอนหลับไหลอย่างน่ารังเกียจ

คำแผ่เมตตาให้ผู้อื่น

สัพเพ สัตตา, สัตว์ทั้งหลาย, ที่เป็นเพื่อนทุกข์,
เกิดแก่เจ็บตาย, ด้วยกันทั้งหมด
ทั้งสิ้น

อะเวรา, จงเป็นสุข ๆ เถิด,
อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อัปฺยาปัชฌา, จงเป็นสุข ๆ เถิด, อย่าได้
เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีฆา, จงเป็นสุข ๆ เถิด, อย่าได้
มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สุจี อตตานัง ปะริหะรันตุ.

จงมีความสุขกายสุขใจ, รักษาตน
ให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

คำอธิษฐาน

ข้าพเจ้า, ขอตั้งสัจจะอธิษฐาน, ขออนุภาพ,
แห่งบุญกุศล, ที่ได้บำเพ็ญแล้ว, ในวันนี้, จงเป็น
พลະปัจจัย, เป็นนิตย์ตามส่ง, ให้เกิดปัญญาญาณ,
ทั้งชาตินี้และชาติหน้า, ตลอดชาติอย่างยิ่ง, จนถึง
ความพ้นทุกข์, คือพระนิพพาน เทอญ

ขณะออกจากประตูเมือง เมื่อทรงเสด็จออกมหาภิเนษกรมณ์

วันทาพระ

อุกาสะ วันทามิ ภันเต เจติยง์ สัพพัง สัพพัตตะ
 ฐาน สุปะติภูจฺจิสัง สารีริกะชาตุมะหาโพธิง พุทธะรูปัง
 สะกะลัง สะทา กาเยนะ ว่าจะสา มะนะสา เจวะฯ
 วันทาเมเต ตะถาคะเต สะยะเน อาสะเน ฐานะ
 คะมะเน จาปี สัพพะทาฯ

ดั่งข้าพเจ้าจะขอโอกาสไหว้พระเจดีย์ทั้งปวง
 พระบรมสารีริกธาตุ ต้นศรีมหาโพธิ์ และพระพุทธรูป
 ทุกๆ พระองค์ ซึ่งประดิษฐานไว้ดีแล้วอยู่ในทุกที่
 ทุกๆ เวลา ด้วยกาย ด้วยวาจา และด้วยใจ,
 ข้าพเจ้าขอไหว้พระตถาคตเจ้าเหล่านั้น ในกาล
 ทุกเมื่อ แม้ในเวลานอน เวลานั่ง เพลิดเพลิน และ
 ในเวลาเดินทางไปก็ตาม

(กราบ ๑ ครั้ง)

วันทามิ ภันเตฯ สัพพัง อะปะราธัง, ขะมะถะ เม
ภันเตฯ มะยา กะตัง ปุญญัง สามินา อะนุโมติตัพพังฯ

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าขอไหว้ท่านทั้งหลาย
ขอท่านทั้งหลายจงโปรดคโทยทั้งปวงแก่ข้าพเจ้า
เถิดเจ้าข้าฯ บุญอันเป็นของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้ากระทำ
แล้ว ขอท่านทั้งหลายพึงอนุโมทนาฯ

สามินา กะตัง ปุญญัง มัย्हัง ทาตัพพังฯ
สาธุ สาธุ สาธุ อะนุโมทามิฯ

บุญอันเป็นของท่าน ที่ท่านทั้งหลายกระทำแล้ว
พึงให้แก่ข้าพเจ้าฯ ข้าพเจ้าขออนุโมทนา สาธุ สาธุ สาธุฯ

(กราบ ๓ ครั้ง)

ภาค ๒

ทำวัตรสวดมนต์ ภาคเย็น

ภาค ๒

ทำวัตรเย็น

คำบูชาพระรัตนตรัย

โย โส ณะกะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,
 พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ทรงเป็น
 พระอรหันต์, ตรัสรู้ด้วยพระองค์เองโดยชอบ

สวากขาโต เยนะ ณะกะวะตา ัมโม,
 พระธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด,
 ตรัสไว้ดีแล้ว

สุปะฏิปันโน ยัสสะ ณะกะวะโต สภาวะะสังโฆ,
 พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด,
 เป็นผู้ปฏิบัติดีแล้ว

ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง, อิมะหิ
 ลักการะหิ ยะถาระหัง อาโรปีเตหิ อะภิปุชะยามะ,
 ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอบูชาอย่างยิ่ง, ซึ่งพระผู้มี
 พระภาคเจ้าพระองค์นั้น, พร้อมทั้งพระธรรม,
 พร้อมทั้งพระสงฆ์, ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้,
 ที่พวกข้าพเจ้าทั้งหลาย, ยกขึ้นไว้ตามสมควรแล้ว

สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ,
 ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้าผู้เจริญ, ดังพวก
 ข้าพเจ้าขอโอกาส, ขอพระผู้มีพระภาคเจ้า
 ทั้งหลาย, แม้ปรินิพพานไปนานแล้ว

ปัจฉิมาชะนะตานุกัมปะมานะสา,
 มีพระหฤทัยอนุเคราะห์แก่ประชุมชนที่เกิดมา
 ภายหลัง

อิมะ ลักการะ ทุคคะตะปัจฉณาการะภูเต ปะฏิคคัณ्हะหาตุ,
 โปรดทรงรับเครื่องสักการะเหล่านี้, อันเป็น
 บรรณาการของคนยาก

อัมหากัง ทิฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.

เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย,
สิ้นกาลนาน เทอญ ฯ

ขณะอยู่นอกประตูเมือง เมื่อทรงเสด็จออกมหาภิเนษกรรม

คำนมัสการพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา,
 พระผู้มีพระภาคเจ้า, เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิง
 กิเลส เพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดย
 พระองค์เอง

พุทฺธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ.
 ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น
 ผู้เบิกบาน
 (กราบ)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,
 พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า,
 ตรัสไว้ดีแล้ว

ธัมมัง นะมัสสามิ.
 ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม
 (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,
ปฏิบัติดีแล้ว

สังฆัง นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์

(กราบ)

ขณะเสด็จไปตามลำดับ เมื่อทรงเสด็จออกมหาภิเนษกรรม

บุพพภาคนมการ

หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง
กะโรมะ เส.

(เจริญเถิด เราทั้งหลาย ทำความนอบน้อมเป็นส่วนเบื้องต้น
แด่พระผู้มีพระภาคพุทธเจ้าเถิด)

นะโม ตัสสะ ะคะวะโต,

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์นั้น

อะระหะโต,

ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส

สัมมาสัมพุทธัสสะ.

ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

(กล่าว ๓ ครั้ง)

พุทธานุสสติ

หันทะ มะยัง พุทธานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.
(เจริญเถิด เราทั้งหลาย กระทำซึ่งนัย คือความตามระลึกถึง
พระพุทธรเจ้าเถิด)

ตั้ง โข ปะนะ ภะคะวันตัง เอวัง กัลยาโณ
กิตติสัทโท อพภุคคะโต,

ก็กิตติศัพท์อันงามของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น,
ได้ฟังไปแล้วอย่างนี้ว่า

อิติปิ โส ภะคะวา,

เพราะเหตุอย่างนี้ ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น

อะระหัง,

เป็นผู้ไกลจากกิเลส

สัมมาสัมพุทธโ,

เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

วิชาจะระณะสัมปันโน,
เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชาและจรณะ

สุกะโต, เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี

โลกะวิทู, เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง

อะนุตตะโร ปุริสัทมมะสาระถิ,
เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่าง
ไม่มีใครยิ่งกว่า

สัตถา เทวะมะนุสสานัง,
เป็นครูผู้สอน ของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

พุทโธ,
เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม

ภะกะวาติ.
เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์
ดังนี้

พุทธาภิศิตี

หันทะ มะยัง พุทธาภิศิติง กะโรมะ เส.
(เจริญเถิด เราทั้งหลาย ทำความขบคาถาพรรณนาเฉพาะพระพุทธรเจ้าเถิด)

พุทธวาระหันตะวะระตาทีคุณาภียุตโต,
พระพุทธรเจ้าประกอบด้วยคุณ, มีความประเสริฐ
แห่งอรหันตคุณ เป็นต้น

สุทธาภิญญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต,
มีพระองค์อันประกอบด้วยพระญาณ, และ
พระกรุณาอันบริสุทธิ์

โพเชติ โย สุขะนะตัง กะมะลังวะ สุโร,
พระองค์ใด ทรงกระทำชนที่ดีให้เบิกบาน,
คุณาภิตยทำบัวให้บาน

วันทามะหัง ตะมะระณัง ลีระสา ชินนทัง,
ข้าพเจ้าไหว้พระชินสีห์, ผู้ไม่มีกิเลสพระองค์
นั้น ด้วยเศียรเกล้า

* คำที่อยู่ในวงเล็บต่อท้ายเช่นนี้ สำหรับผู้หญิงว่า

พุทธโธ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,
 พระพุทธเจ้าพระองค์ใด, เป็นสรณะอันเกษม
 สูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย

ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,
 ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น, อันเป็น
 ที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่หนึ่ง ด้วยเศียรเกล้า

พุทธัสสาหัสสิ ทาโส (ทาสี)* วะ พุทธโธ เม สามิกิสสะโร,
 ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระพุทธเจ้า, พระพุทธเจ้า
 เป็นนายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า

พุทธโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาทา จะ หิตัสสะ เม,
 พระพุทธเจ้าเป็นเครื่องกำจัดทุกข์, และทรงไว้
 ซึ่งประโยชน์ แก่ข้าพเจ้า

พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิัตถุจิทัง,
 ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แต่พระพุทธเจ้า

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสสามิ พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง,
 ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม, ซึ่งความ
 ตรัสรู้ดีของพระพุทธเจ้า

นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง พุทฺโธ เม สระระณัง วะรัง,
 สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระพุทธเจ้าเป็น
 สรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑฒะยัง สัตถุ สาสะเน,
 ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้, ข้าพเจ้าพึงเจริญใน
 พระศาสนาของพระศาสดา

พุทฺธัง เม วันทะมานะ (มานายะ) ยัง ปุญฺญัง
 ปะสุตัง อิธะ,
 ข้าพเจ้าผู้เฝ้าอยู่ซึ่งพระพุทธเจ้า, ได้ชวนถวาย
 บุญใดในบัดนี้

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาहेสุง ตัสสะ เตชะสา.
 อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า, ด้วยเดช
 แห่งบุญนั้น

(หมอบลงกล่าว)

กาเยนะ วาจาเยนะ วะ เจตะสา วา,
ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี

พุทฺธะ กุณฺหมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,
กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วใน
พระพุทฺธเจ้า

พุทฺโธ ปะฏิกคฺคัณฺหะตุ อัจจะยันตัง,
ขอพระพุทฺธเจ้า จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทฺธะ.
เพื่อการสำรวมระวังในพระพุทฺธเจ้า ในกาลต่อไป

* บทขอให้งดโทษนี้ มิได้เป็นการขออภัยบาป, เป็นเพียงการเปิดเผยตัวเอง, และคำว่าโทษในที่นี้ มิได้หมายถึงกรรม, หมายถึงเพียงโทษเล็กน้อยซึ่งเป็น “ส่วนตัว” ระหว่างกันที่พึงอโหสิกันได้, การขอขมาชนิดนี้ สำเร็จผลได้ในเมื่อผู้ขอตั้งใจทำจริงๆ, และเป็นเพียงศีลธรรมหรือสิ่งที่ควรประพฤติ

ธัมมานุสสติ

หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.
(เจริญเถิด เราทั้งหลาย กระทำซึ่งนี้ คือความตามระลึกถึง
พระธรรมเถิด)

สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรม เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้า,
ได้ตรัสไว้ดีแล้ว

สันทิฏฐิโก,

เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติ พึงเห็นได้ด้วยตนเอง

อะกาลิโก,

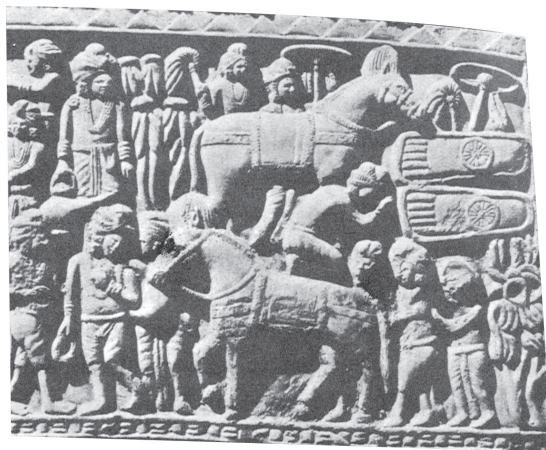
เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้ และให้ผลได้ ไม่จำกัดกาล

เอหิปัสสิโก,

เป็นสิ่งที่ควรกล่าวแก่ผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด

โอปะนะยโก,
เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว

ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ^๑.
เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน ดังนี้

ทรงเสด็จออกมหาภิเนษกรรม^๑ ถึงจุดหมายปลายทาง

^๑ ตามบาลี จะออกเสียงเป็น วิญญูหิติ

ธัมมภาณิกิถิ

หันทะ มะยัง ธัมมภาณิกิถิง กะโรมะ เส.
(เจริญเถิด เราทั้งหลาย ทำความขบคายพิจารณา
เฉพาะพระธรรมเถิด)

สวากขาตะตาทีคุณะโยคะวะเสนะ เสโย,

พระธรรม เป็นสิ่งที่ประเสริฐเพราะประกอบ
ด้วยคุณ, คือความที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้
ดีแล้ว เป็นต้น

โย มักกะปากะปะริยัตติวิโมกชะเกโท,

เป็นธรรมอันจำแนกเป็น มรรค ผล ปริยัติ
และนิพพาน

ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะชาริชาเร,

เป็นธรรมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรม จากการตกไป
สู่โลกที่ชั่ว

* คำที่อยู่ในวงเล็บต่อท้ายเช่นนี้ สำหรับผู้หญิงว่า

วันทามะหัง ตะมะหะรัง ะระธัมมะเมตัง,
 ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมอันประเสริฐนั้น, อันเป็น
 เครื่องขจัดเสียซึ่งความมืด

ธัมโม โย สัพพะปาณินัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,
 พระธรรมใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของ
 สัตว์ทั้งหลาย

พุทธานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,
 ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น, อันเป็นที่ตั้งแห่ง
 ความระลึกองค์ที่สอง ด้วยเศียรเกล้า

ธัมมัสสะทาหัสมิ ทาโส (ทาสี)* ะ ธัมโม เม
 สามีกิสสะโร,
 ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรม, พระธรรมเป็น
 นายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า

ธัมโม ทุกขัสสะ มาตา จะ วิชาตา จะ หิตัสสะ เม,
 พระธรรมเป็นเครื่องกำจัดทุกข์, และทรงไว้
 ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า

ธัมมัสสาห์ นิยาเทมิ สรรีรัญชีวิตัญจิทั้ง,
ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แด่พระธรรม

วันทันโตหัง (ตีหัง) จะริสตามิ ธัมมัสเสวะ
สุธัมมะตัง,

ข้าพเจ้าผู้ให้อยู่จักประพาศติดตาม, ซึ่งความ
เป็นธรรมดีของพระธรรม

นัตถิ เม สรรณัง อัญญัง ธัมโม เม สรรณัง วะรัง,
สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระธรรมเป็น
สรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า

เอเตนะ ลัจจะวัชเชนะ วัทเทมายัง ลัตถุ ฐาสะเน,
ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้, ข้าพเจ้าพึงเจริญใน
พระศาสนา ของพระศาสดา

ธัมมัง เม วันทะมานะ (มานายะ) ยัง ปุญญัง
ปะสุตัง อิธะ,
ข้าพเจ้าผู้ให้อยู่ซึ่งพระธรรม, ได้ชวนชวน
บุญใดในบัดนี้

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาhesung ตัสสะ เตชะสา.
 อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดช
 แห่งบุญนั้น

(หมอบลงกล่าว)

กาเยนะ วาจาเยนะ วะ เจตะสา วา,
 ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี

ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,
 กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้ว
 ในพระธรรม

ธัมโม ปะฐักคัณ्हะตุ อัจจะยันตัง,
 ขอพระธรรม จงดซึ่งโทษล่องเกินอันนั้น

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม.
 เพื่อการสำรวมระวัง ในพระธรรม ในกาลต่อไป

สังฆานุสสติ

หันทะ มะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส.
(เจริญเถิด เราทั้งหลาย กระทำซึ่งนี้ คือความตามระลึกถึงพระสงฆ์เถิด)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมั่นใด,
ปฏิบัติดีแล้ว

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมั่นใด,
ปฏิบัติตรงแล้ว

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมั่นใด,
ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว

ตามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมั่นใด,
ปฏิบัติสมควรแล้ว

ยะทิทั้ง, ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา,
 คู่แห่งบุรุษ ๔ คู่, นับเรียงตัวบุรุษ ได้ ๘ บุรุษ

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
 นั้นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า

อาหุเนยโย,
 เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา

ปาหุเนยโย,
 เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ

ทักขิณเยโย,
 เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน

อัญชะลิกระณีโย
 เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ.
 เป็นเนื่อบานบุญของโลก, ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า ดังนี้

สังฆาภิกษิตี

หันทะ มะยัง สังฆาภิกษิติง กะโรมะ เส.
(เชิญเถิด เราทั้งหลาย ทำความจับคาถาพรรณนา
เฉพาะพระสงฆ์เถิด)

ธัมมมะโห สุปะฏิปัตติคุณาติยุตโต,
พระสงฆ์ที่เกิดโดยพระสัทธรรม, ประกอบ
ด้วยคุณมีความปฏิบัติดีเป็นต้น

โยนุจฺทัพฺโพ อะริยะปุกกะละสังฆะเสณฺโณ,
เป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคลอันประเสริฐแปล
จำพวก

สีลาธัมมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต,
มีกายและจิต อันอาศัยธรรมมีศีลเป็นต้นอันบวร

วันทามะหัง ตะมะรียานะ กะณัง สุสุทฺธัง,
ข้าพเจ้าไหว้หมู่แห่งพระอริยเจ้าเหล่านั้น,
อันบริสุทธิ์ด้วยดี

สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง,
 พระสงฆ์ หมู่ใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุด
 ของสัตว์ทั้งหลาย

ตะติยานุสตะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง,
 ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น, อันเป็นที่ตั้ง
 แห่งความระลึกองค์ที่สาม ด้วยเศียรเกล้า

สังฆัสสัทธัมมิ ทาโส (ทาสี)* วะ สังโฆ เม สามิกิสสะโร,
 ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระสงฆ์, พระสงฆ์เป็น
 นายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า

สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิชาตา จะ หิตัสสะ เม,
 พระสงฆ์เป็นเครื่องกำจัดทุกข์, และทรงไว้
 ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า

สังฆัสสัทธัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิัตถุจิทัง,
 ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้ แด่พระสงฆ์

* คำที่อยู่ในวงเล็บต่อท้ายเช่นนี้ สำหรับผู้หญิงว่า

วันทันทอดหัง (ตีหัง) จะริสตามิ สังฆัสโสปะฏิป็นะตัง,
ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม, ซึ่งความ
ปฏิบัติดีของพระสงฆ์

นัตถิ เม สรรระณัง อัญญัง สังโฆ เม สรรระณัง ะรัง,
สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี, พระสงฆ์เป็น
สรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า

เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑฒะยัง สัตถุ สาสะเน,
ด้วยการกล่าวคำสัตย์นี้, ข้าพเจ้าพึงเจริญใน
พระศาสนา ของพระศาสดา

สังฆัง เม วันทะมานะ (มานายะ) ยัง ปุญญัง
ปะสุตัง อิระ,
ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระสงฆ์, ได้ชวนขวายนุญใด
ในบัดนี้

สัพเพปิ อันตะรายา เม มาหะสุง ตัสสะ เตชะสา.
อันตรายทั้งปวง อย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า, ด้วยเดช
แห่งบุญนั้น

(หมอบลงกล่าว)

กาเยนะ วาจาเย วะ เจตะสา วา,
 ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี

สังฆะ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยา ยัง,
 กรรมน่าติเตียนอันใด ที่ข้าพเจ้ากระทำแล้ว
 ในพระสงฆ์

สังโฆ ปะฏิคคัณ्हะตุ อัจจะยันตัง,
 ขอพระสงฆ์ จงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น

กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังฆะ.
 เพื่อการสำรวมระวัง ในพระสงฆ์ ในกาลต่อไป

จบคำทำวัตรเย็น

(นั่งพับเพียบ)

นมัสการพระอรหันต์ ๘ ทิศ

- (นำ) หันทะ มะยัง สรรพะัญญะ
พุททะมังคะละคาถาโย ภะณามะ เส ฯ
- (รับ) ลัมพุทโธ ทิปะทัง เสฏโฐ
นิสินโน เจวะ มัชฌิเม,
โกณฑัญโญ ปุพพะภาเค จะ
อาคะณเณยเย จะ กัสสะโป,
สารีปุตโต จะ ทักขิणे
หะระติเย อุปาถี จะ,
ปัจฉิเมปิ จะ อานันโท
พายัพเพ จะ คะวัมปะติ,
โมคคัลลานะ จะ อุตตะเร
อิสานะปิ จะ ราชุโล,
อิเม โข มังคะลา พุทธา
ลัพเพ อิธะ ปะติฏฐิตา,

วันทิตา เต จะ อัมเหหิ
 ลักการเหหิ จะ ปุชิตา,
 เอเตสัง อานุภาเวนะ
 สัพพะโสตถิ ภะวันตุ โน ฯ

อิจจะวะมัจจันตะนะมัสสะเนยยัง,
 นะมัสสะมาโน ระตะนัตตะยัง ยัง,
 ปุญญากิสันตัง วิปลัง อะลัตถัง,
 ตัสसानุภาเวนะ หะตันตะราโย ฯ

ทรงเสด็จออกมหาภิเนษกรรมณ์ แบบการหุต

บทสวดพระพุทธมนต์
พระปริตร พระสูตร

ชุมนุมเทวดา

(ถ้าจะสวดเจ็ดตำนานใช้)

สระรัชชัง สะเสนัง สะพันธุง นะรินทั้ง
 ประริตตานุภาโว สะทา รักขะตุมติ
 ะระริตฺวานะ เมตตัง สะเมตตา ะกะทันตา
 ะวะวิกขิตตะจิตตา ประริตตัง ะกะณันตุ

ลักเค กาเม จะ รูปะ คิริติขะระตะเณ จันตะลิกเข
 วิมานะ ทีเป รัฏฐะ จะ กาเม ตะรุวะนะกะหะเน
 เคะหะวัตถุมหิ เขตเต ภูมมา จายันตุ เทวา
 ชะละละละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา ติฏฐันตา
 สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง สาธะโว เม สุธันตุ ฯ
 ัหมมัสสะวะนะกาโล ะยัมมะกะทันตา
 ัหมมัสสะวะนะกาโล ะยัมมะกะทันตา
 ัหมมัสสะวะนะกาโล ะยัมมะกะทันตา ฯ

(ถ้าจะสวดสืบสองตำนานใช้)

สะพานตา จักกะวาเพสุ อัครัจฉันตุ เทวะตา
 สัทธัมมัง มุนิราชัสสะ สุธันตุ สักกะโมกขะกัง ฯ

สักเค กาเม จะ รูปे กิริติชะระตะเณ จันตะลิกเข
 วิมานे ที่เป รัฏฐเ จะ กาเม ตะรุวะนะกะหะเน
 เกหะวัตถุมหิ เขตเต ภูมมา จายันตุ เทวา
 ชะละละละวิสะเม ยักกะคันธัพพะนาคา ติฏฐันตา
 สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง สาชะโว เม สุธันตุ ฯ

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา ฯ

บุพพภาคนมการปาฐะ

- (นำ) นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต
(รับ) อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต
อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต
อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ ฯ

ทรงเสด็จออกมหาภิเนษกรรมน์ แบบอมราวดียุคแรก

สรณคมณปาฐะ

พุทฺธัง สาระณัง กัจฉามิ ฯ

ธัมมัง สาระณัง กัจฉามิ ฯ

สังฆัง สาระณัง กัจฉามิ ฯ

ทุติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง กัจฉามิ ฯ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สาระณัง กัจฉามิ ฯ

ทุติยัมปิ สังฆัง สาระณัง กัจฉามิ ฯ

ตะติยัมปิ พุทฺธัง สาระณัง กัจฉามิ ฯ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สาระณัง กัจฉามิ ฯ

ตะติยัมปิ สังฆัง สาระณัง กัจฉามิ ฯ

นมการสืทธิคาถา (แบบเก่า)

สัมพุทฺธะ อัญญะวีสัญจะ
 ท้าวทะสัจจะ สะหัสสะเก
 ปญจะสะตะสะหัสถานิ
 นะมามิ ลีระสา อะหัง
 เตสัง ฐัมมัญจะ สังฆัญจะ
 อาทะเรนะ นะมามิหัง ฯ
 นะมะการานุภาเวนะ
 หันต์วา สัพเพ อุปัททะเว
 อะเนกา อันตะรายาปี
 วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

สัมพุทฺธะ ปญจะปญญาสัจจะ
 จะตุวิสะติสะหัสสะเก
 ทะสะสะตะสะหัสถานิ
 นะมามิ ลีระสา อะหัง

เตสัง รัम्मัญจะ สังฆัญจะ
 อาทะเรนนะ นะมามิหัง ฯ
 นะมะการานุภาเวนนะ
 หันต์ว่า สัพเพ อุปัททะเว
 อะเนกา อันตะรายาปี
 วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

สัมพุทเธ นะวุตตะระสะเต
 อัญ्ञุจัตตาฬิสะสะหัสสะเก
 วิสะติสะตะสะหัสถานิ
 นะมามิ สิริสะสา อะหัง
 เตสัง รัम्मัญจะ สังฆัญจะ
 อาทะเรนนะ นะมามิหัง ฯ
 นะมะการานุภาเวนนะ
 หันต์ว่า สัพเพ อุปัททะเว
 อะเนกา อันตะรายาปี
 วินัสสันตุ อะเสสะโต ฯ

นมการสืทธิคาถา (แบบใหม่)

โย จักขุมา โมหะมะลาปะกัฏฐุ
 ตามัง วะ พุทโธ สุคะโต วิมุตโต
 มารัสสะ ปาสา วินิโมจะยันโต
 ปาเปสสิ เขมมัง ชะนะตัง วินะยยัง ฯ
 พุทฺธัง ะรันตัง สิริระสา นะมามิ
 โลกัสสะ นาถัญจะ วินายะกัญจะ
 ตันเตชะสา เต ชะยะสืทธิ โหตุ
 สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ ฯ

ธัมโม ชะโข โย วียะ ตัสสะ สัตถุ
 ทัสเสสสิ โลกัสสะ วิสุทธีมคคัง
 นียยานิโก ธัมมะชะรัสสะ ฐาโร
 ฐาตาอะโห สันติกะโร สุจิณโณ ฯ
 ธัมมัง ะรันตัง สิริระสา นะมามิ
 โมหปปะทาลัง อูปะสันตะทาหัง
 ตันเตชะสา เต ชะยะสืทธิ โหตุ
 สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุ ฯ

สัทธัมมเสนา สุกะตานุโค โย
 โลกัสสะ ปาปุปะกิเลสะเซตา
 สันโต สะยัง สันตินิโยชะโก จะ
 ส์วากขาตะธัมมัง วิทิตัง กะโรติฯ
 สังฆัง ะรันตัง ลีระสา นะมามิ
 พุทธานุพุทฺธัง สะมะลลิตะทีฏฐัง
 ตันเตชะสา เต ชะยะลัทธิ โหตุ
 สัพพันตะรายา จะ วินาสะเมนตุฯ

ทรงเสด็จออกมหาภิเนษกรรมน์ แบบอมราวดียุคกลาง

นโมการัญญกคาถา

นะโม อะระหะโต สัมมาสัมพุทฺธสฺส มะเหสีโน
 นะโม อุตตะมะธัมมัสสสํ สํวากขาตัสสเสว เตนิระ ๑
 นะโม มะหาสังฆัสสาปิ วิสุทฺธะสีละทิฏฐิโน
 นะโม โอมัตถยารทฺธสฺส ะตะนัตตะยัสสสํ สาธุกัง ๑
 นะโม โอมะกาตีตัสส ตัสส วัตถุตตะยัสสสํ
 นะโมการูปปะภาเวนะ วิคัจฉันตุ อูปัททวา ๑
 นะโมการานุภาเวนะ สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา
 นะโมการัสสสํ เตเชนะ วิธิมหิ โหมิ เตชะวา ๑

มังคลสูตรตั้ง

อะเสวะนา จะ พาลานัง
 ปัณทิตานัญจะ เสวะนา
 ปุชา จะ ปุชะนียานัง
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

ปะฏิรูปะเทสะวาโส จะ
 ปุพเพ จะ กะตะปุญญะตา
 อัตตะสัมมาปะณิธิ จะ
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

พาหุสัจจัญจะ ลีปปัญจะ
 วินะโย จะ สุตติกิโต
 สุภาสิตา จะ ยา วาจา
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

มาตาปีตุอุปภูฏานัง
 ปุตตะทารัสสะ สังกะโห
 อะนาकुลา จะ กัมมันตา
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

ทานัญจะ รัम्मะจะรียา จะ
 ญาตะกานัญจะสังกะโห
 อะนะวัชชานิ กัมมานิ
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

อาระตี วิระตี ปาปา
 มัชชะปาณา จะ สัตถุญะโม
 อัปปะมาโท จะ รัम्मเมสุ
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

การะโว จะ นิวาโต จะ
 สันตุฏฐี จะ กะตัญญูตา
 กาเลนะ รัम्मัสสะวะนัง
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

ขันตี จะ โสวะจัสสะตา
 สะมะณานัญจะ ทัสสะนัง
 กาเลนะ รัम्मะสากัจฉา
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

ตะโป จะ พริ้มจะริยัญจะ
 อะริยะสัจจานะ ทัสสะนัง
 นิพพานะสัจฉิกิริยา จะ
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

สุภุสฺสตะ โลกะธัมเมหิ
 จิตตัง ยัสสะ นะ กัมปะติ
 อะโสกัง วิระชัง เขมัง
 เอตัมมังคะละมุตตะมัง ฯ

เอตาทีศานิ กัตถวานะ
 สัพพัตถะมะปะราชาธา
 สัพพัตถะ โสตถิง กัจฉันติ
 ตันเตสยัง มังคะละมุตตะมันติ ฯ

รตนสูตรตั้ง

ยังกิญจิ วิตตัง อิธะ วา หุรัง วา
 สักเคสุ วา ยัง ระตะนัง ปะณีตัง
 นะ โน สมะมัง อตฺถิ ตะถาคะเตนะ
 อิทัมปิ พุทฺธะ ระตะนัง ปะณีตัง ฯ
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวตฺติ โหตุ ฯ

จะยัง วิราคัง อะมะตัง ปะณีตัง
 ยะทฺชณะคา สักยะมุณี สะมาหิโต
 นะ เตนะ รัมเมนะ สมะตฺถิ กิญจิ
 อิทัมปิ รัมเม ระตะนัง ปะณีตัง ฯ
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวตฺติ โหตุ ฯ

ยัมพุทฺธะเสฏฺฐโฐ ปะริวัณณะยิ สฺขิง
 สะมาธิมานันตะริกฺขุญฺเฆมาหุ
 สะมาธินา เตนะ สะโม นะ วิชชะติ

อิทัมปิ ฐัมเม ระตะนัง ปะณีตัง ฯ

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย ปุ่กคะลา อัญญะ สะตัง ปะสัฏฐา

จัตตาริ เอตานิ ยุกานิ โหนติ

เต ทักขิณียา สุกะตัสสะ สาวะกา

เอเตสุ ทินนานิ มะหัพพะลานิ

อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง ฯ

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เย สุปะยุตตา มะณะสา ทัพพะเณะ

นิกกามิโน โคตะมะสาสะนัมหิ

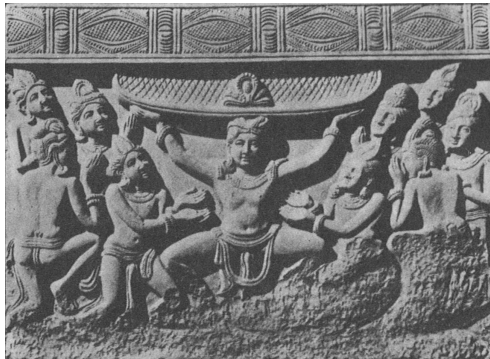
เต ปัตติปัตตา อะมะตัง วิคัยหะ

ลัทธา มุชา นิพพุติง ภูณชะมานา

อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณีตัง ฯ

เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

จีณัง ปุราณัง นะวัง นัตถิ สัมภะวัง
 วิรัตตะจิตตายะติเก ภาวัสสัมมิง
 เต จีณะพีชา อะวิรุพฺพหิณฺณทา
 นิพพันติ ธีรา ยะถายัมปะทีโป
 อิทัมปิ สังฆะ ระตะนัง ปะณัตถัง ฯ
 เอเตนะ สัจเจนะ สุวัตถิ โหตุ ฯ

เทวดาอัญเชิญพระโมลีขึ้นสู่เทวโลก

บทมังคลสูตรตั้ง และบทรัตนสูตรตั้งนี้ ได้คัดคัดตอนมาเฉพาะที่นิยมสวดกันโดยทั่วไป
 เท่านั้น

กรณียเมตตสูตรตั้ง

กระระณียะมัตถะกุสะเลนะ
 ยันตัง สันตัง ปะทัง อะภิสะเมจจะ
 สักโก อุชฺฐ จะ สุหุชฺฐ จะ
 สุวะโจ จัสสะ มุทฺธ อะนะติมานี ฯ

สันตุสสะโก จะ สุภะโร จะ
 อัมปะกัจโจ จะ สัตถะหุกะวุตติ
 สันตินทริโย จะ นิปะโก จะ
 อัมปะกัฬโก กุเลสุ อะนะนุกิทธิ ฯ

นะ จะ ขุททัง สะมาจะเร กิณฺณจิ
 เยนะ วิญญู ปะเร อุปะวะเทยฺยง ฯ
 สุจิโน วา เขมิโน โหนตุ
 สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา ฯ

เย เกจิ ปาณะภูตัตถิ
 ตะสา วา ถาวะรา วา อะนะวะเสสา
 ทิฆมา วา เย มะหันตา วา
 มัชฌิมา รัสสะกา อะณฺเฏกะณฺณลา ฯ

ทิฏฐา วา เย จะ อะทิฏฐา
 เย จะ ทูเร ะถันติ อะวิทูเร
 ภูตา วา สัมภะเวสี วา
 สัพเพ สัตตา ภะวันตุ สุขิตัตตา ฯ

นะ ปะโร ปะรัง นิคุพเพละ
 นาติมัญญะละ กัตตะจิ นัง กิณฺณจิ
 พฺยาโรสะนา ปะฐิมะสัณฺญา
 นานฺณญะมัญญัสสะ ทุกขะมิจฺเจยยะ

มาตา ยะถา นียัง ปุตตัง
 อายุสา เอกะปุตตะมะนุรักเข
 เอวံปี สัพพะภูเตสุ
 มานะสัมภะวะเย อะปะริมาณัง ฯ

เมตตัญจะ สัพพะโลกัสมิง
 มานะสัมภะวะเย อะปะริมาณัง
 อุทฺธัง อะโธ จะ ทิริยัญจะ
 อะสัมพาชัง อะเวรัง อะสะปัตตัง ฯ

ทิฏฐัญจะรัง นิสินโน वा
 สะยาโน वा ยาวะตัสสะ วิคะตะมัทธ
 เอตัง สะติง อะธิฏฐะเยยะ
 พรัหมมะเมตัง วิหารัง อิธะมาหุ ฯ

ทิฏฐัญจะ อะนุปะกัมมะ
 สีละวา ทัสสะเนนะ สัมปันโน
 กาเมสุ วินะยะ เคชัง
 นะ หิ ชาตุ กัปปะเสยยัง ปุณะเรตติ ฯ

ทรงเสด็จสร้างน้ำ ณ ฟังแม่น้ำเนรัญชรา ก่อนหน้าวันตรัสรู้

ขันธปริตตั้ง

วิรูปักเขหิ เม เมตตัง
 เมตตัง เอราปะเถหิ เม
 จัฬียาปุตเตหิ เม เมตตัง
 เมตตัง กัณหาโคตะมะเกหิ จะ ฯ

อะปาทะเกหิ เม เมตตัง
 เมตตัง ทิปาทะเกหิ เม
 จะตุปปะเทหิ เม เมตตัง
 เมตตัง พระหุปปะเทหิ เม ฯ

มา มัง อะปาทะโก หิงสิ
 มา มัง หิงสิ ทิปาทะโก
 มา มัง จะตุปปะโท หิงสิ
 มา มัง หิงสิ พระหุปปะโท ฯ

สัพเพ สัตตา สัพเพ ปาณา
 สัพเพ ภูตา จะ เกวะลา
 สัพเพ ภัทธานิ ปัสสันตุ
 มา กิณฺณจิ ปาปะมาคะมา ฯ

อัปปะมาโณ พุทฺโธ,
 อัปปะมาโณ ฐัมโม,
 อัปปะมาโณ สังโฆ,
 ปะมาณะวันตานิ สิริงสะปานิ,
 อะหิ วิจณฺิกา สะตะปะที
 อุนฺณานาภี สะระพู มุสิกา

กะตาเม รักษา, กะตาเม ประริตตา ปะฏิกกะมันฺตุ
 ภูตานิ ฯ โสหัง นะโม ภะคะวะโต นะโม สัตตันทัง
 สัมมาสัมพุทฺธานัง ฯ

โมรปริตตั้ง

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา
 หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปปะภาโส
 ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวีปปะภาสัง
 ตะยัชชะ อุตตะกา วิหะเรมุ ทิวะสัง ฯ

เย พรัหมณะ เวทะคุ สัพพะธัมเม
 เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
 นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
 นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตตยา ฯ
 อิมัง โส ปะริตตัง กัตถวา โมโร จะระติ เอสะนา ฯ

อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา
 หะริสสะวัณโณ ปะฐะวีปปะภาโส
 ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวีปปะภาสัง
 ตะยัชชะ อุตตะกา วิหะเรมุ รัตติง ฯ

เย พรัหมณะ เวทะคุ สัพพะธัมเม
 เต เม นะโม เต จะ มัง ปาละยันตุ
 นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา
 นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา ฯ
 อิมัง โส ปะริตตัง กัตวา โมโร วาสะมะกัปปะยีติ ฯ

ทรงรับนิมิตตภาพารูปาสาจากนางสุชาดา

วิญญูกปริตตั้ง

อตฺถิ โลเก สีละकुโณ สัจจัง โสเจยยะนุททะยา
 เตนะ สัจเจนะ กาหามิ สัจจะกิริยะมะนุตตะรัง ฯ
 อาวัชชิตฺวา ฐัมมะพะลัง สะริตฺวา ปุพพะเก ชินะ
 สัจจะพะละมะวัสสาเย สัจจะกิริยะมะกาสะหัง ฯ
 สันติ ปักขา อะปิตตะนา สันติ ปาทา อะวัญจะนา
 มาตา ปิตา จะ นิกขันตา ชาตะเวทะ ปะฎีกกะมะ ฯ
 สะหะ สัจเเจ กะเต มัยหัง มะหาปัชชะลิตฺโต ลีฬิ
 วัชเชลลิสฺส โสพะสะ กะรีสานิ อุทะกัง ปิตฺวา ยะถา ลีฬิ ฯ
 สัจเจนะ เม สะโม นัตถิ เอสา เม สัจจะปาละมิตฺติ ฯ

อาถรรพณ์ปริตตั้ง

วิปัสสิสสะ นะมัตถุ จักขุมนัตถสสะ ลีรีมะโต
 ลิจิสสะปี นะมัตถุ ลัพพะภูตานุกัมปิโน
 เวสสะภูสสะ นะมัตถุ น์หาตะกัสสะ ตะปัสสิโน ฯ
 นะมัตถุ กะกุสันธัสสะ มาระเสนปปะมัททิโน
 โกนาคะมะนัสสะ นะมัตถุ พ์ราห์มะณัสสะ วุสีมะโต
 กัสสะปัสสะ นะมัตถุ วิปปะมุตตัสสะ ลัพพะธิ ฯ
 อังคีระสัสสะ นะมัตถุ ลักขะยะปุตตัสสะ ลีรีมะโต
 โย อิมัง รัมมะมะเทเสสิ ลัพพะทุกขาปะนุฑะนัง ฯ
 เย จาปี นิพพุตา โลเก ยะถาภูตัง วิปัสสิสสุ
 เต ชะนา อะปัสสุณา มะหันตา วีตะสาระทา ฯ
 หิตัง เทวะมะนุสสานัง ยัง นะมัสสันติ โคตะมัง
 วิชชาจะระณะสัมปันนัง มะหันตัง วีตะสาระทัง ฯ
 (วิชชาจะระณะสัมปันนัง พุทฺธัง วันทามะ โคตะมณฺติ)

บทอาถรรพณ์ปริตตั้ง ได้คัดตัดตอนเฉพาะที่นิยมสวดกันโดยทั่วไปเท่านั้น

นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง พุทโธ เม สระระณัง วะรัง
 เอเตนะ ลัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ
 นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง ัมโม เม สระระณัง วะรัง
 เอเตนะ ลัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ
 นัตถิ เม สระระณัง อัญญัง ลังโหม เม สระระณัง วะรัง
 เอเตนะ ลัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลัง ฯ

ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก
 วิชชะติ วิวัชัง ปุณฺ
 ระตะนัง พุทธะสะมัง นัตถิ
 ตัสมา โสตถิ ภะวันตุ เต ฯ

ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก
 วิชชะติ วิวัชัง ปุณฺ
 ระตะนัง ัมมะสะมัง นัตถิ
 ตัสมา โสตถิ ภะวันตุ เต ฯ

ยังกิญจิ ระตะนัง โลเก
 วิชชะติ วิวัชัง ปุณฺ
 ระตะนัง ลังฆะสะมัง นัตถิ
 ตัสมา โสตถิ ภะวันตุ เต ฯ

ลักกัต์วา พุทธะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
 หิตัง เทวะมะนุสสานัง พุทธะเตชะนะ โสตธินา
 นัสสันตูปัททะวา ลัพเพ ทุกขา วูปะสะเมนตุ เต ฯ

ลักกัต์วา รัम्मะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
 ประิพาหุปะสะมะนัง รัम्मะเตชะนะ โสตธินา
 นัสสันตูปัททะวา ลัพเพ ะยะยา วูปะสะเมนตุ เต ฯ

ลักกัต์วา สัณฑะระตะนัง โอสะถัง อุตตะมัง วะรัง
 อาหุเนยยัง ปาหุเนยยัง สัณฑะเตชะนะ โสตธินา
 นัสสันตูปัททะวา ลัพเพ โรคา วูปะสะเมนตุ เต ฯ

อังกุลิมาลปริตตั้ง

ยะโตหัง ภะคินิ อะริยาเย ชาติยา ชาโต,
 นาภิชานามิ สัจจะจจะ ปาณัง ชีวีตา โวโรเปตา ฯ
 เตะนะ สัจจะนะ โสตถิ เต โหตุ, โสตถิ กัพภัสสะ ฯ

โพชนังคปริตตั้ง

โพชนังโค สะติสังขาโต
 ัมมานัง วิจะโย ตะธา
 วิริยัมปีติปัสสัทธิ
 โพชนังคา จะ ตะธาปะเร ฯ

สะมาธูปะกัชะโพชนังคา
 สัตเตเต สัพพะทัสสินา
 มุณินา สัมมะทักขาตา
 ภาวิตา พะหุลีกะตา ฯ

สังวัตตันติ อะภิญญายะ
 นิพพานายะ จะ โพธิยา
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
 โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

เอกัสมิง สะมะเย นาโถ
 โมคคัลลานัญจะ กัสสะปัง
 คิลานะ ทุกขิเต ทิสฺวา
 โพชนังเก สัตตะ เทสะยิ

เต จะ ตัง อะภินันทิตฺวา
 โรคา มุจจิงสุ ตังขะณะ
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
 โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

เอกะทา รัมมะราชาปี
 เกลัญญะนาภีปีพิโต
 จุนทัตถะเรนนะ ตัญญะวะ
 ภาณุปะตฺวานะ สาทะรัง ฯ

สัมโมทิตฺวา จะ อาพาธา
 ตัมहा วุฏฐาติ ฐานะโส
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
 โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

ปะหีนา เต จะ อาพาธา
 ตินณันนัมปี มะเหลสีนัง
 มัคคาหะตะกิเลสา วะ
 ปัตตานุปปัตติรัมมะตัง
 เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ
 โสตถิ เต โหตุ สัพพะทา ฯ

อภยปริตตัง

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปคคะโห ทุสสุปิ้ง อะกัณตัง
พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปคคะโห ทุสสุปิ้ง อะกัณตัง
ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ
โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท
ปาปคคะโห ทุสสุปิ้ง อะกัณตัง
สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ ฯ

เทวดาอุยโยชนคาถา

ทุกข์ปปีตตา จะ นิททุกขา
 ภะยัปปีตตา จะ นิพภะยา
 โสกะปปีตตา จะ นิสโสกา
 โหนตุ สัพเพปิ ปาณิน ๑
 เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ
 สัมภะตัง ปุณฺณะสัมปะทัง
 สัพเพ เทวานุโมทนต์
 สัพพะสัมปัตตติสสิทริยา ๑
 ทานัง ทะทนต์ สัทธายะ
 สีสัง รักขันตุ สัพพะทา
 ภาวะนาภิระตา โหนตุ
 กัจฉันตุ เทวะตาอะตา ๑ (หยุด)

สัพเพ พุทธา พระลัปปีตตา
 ปิจเจกานันฺธจะ ยัง พระลั
 อะระหันตานุญจะ เตชะ
 รักขัง พันชามิ สัพพะโส ๑

มงคลจักรวาลใหญ่

สิริธิติมะติเตโษชะยะสิทธิมะหิทธิมะหาคุณา-
 ประมิตะปัญญาธิการัสสะ
 ลัพพันตะรายะนิวาระณะสะมัตถัสสะ
 ภาคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
 ทวัตติงสะมะหาปริสะลักขะณานุภาเวนะ
 อะสีตยานุพัสสัณณานุภาเวนะ
 อัญจุตตะระสะตะมังคะลานุภาเวนะ
 จัปปัตถะณังรังสียานุภาเวนะ เกตุมาลानุภาเวนะ
 ทะสะปาระมิตานุภาเวนะ
 ทะสะอุปะปาระมิตานุภาเวนะ
 ทะสะปะระมัตตะปาระมิตานุภาเวนะ
 สีละสะมาธิปัญญานุภาเวนะ
 พุทธานุภาเวนะ ธรรมานุภาเวนะ สังฆานุภาเวนะ
 เตชานุภาเวนะ อิทธานุภาเวนะ พะลานุภาเวนะ
 เญยยะธัมมานุภาเวนะ

จะตุราสีตีสะหัสสัธัมมักขันธานุภาเวนะ
 นวะะโลกุตตะระธัมมานุภาเวนะ
 อัญ्ञักคิกะมัคคานุภาเวนะ
 อัญ्ञะสะมาปตติยานุภาเวนะ
 จะพะภิญญานุภาเวนะ จะตุสัจจะญาณานุภาเวนะ
 ทะสะพะละญาณานุภาเวนะ
 สัพพะปัญญะญาณานุภาเวนะ
 เมตตากะรุณามูทิตาอุเปกขานุภาเวนะ
 สัพพะปะริตตานุภาเวนะ
 ระตะนัตตะยะสะระณานุภาเวนะ ตูยหัง
 สัพพะโรคะโสกุปัททะวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสา
 วินัสสันตุ ฯ สัพพะอันตะรายาปิ วินัสสันตุ ฯ
 สัพพะสังกัปปา ตูยหัง สะมิขณันตุ ฯ
 ทิมายูตา ตูยหัง โหตุ,
 สะตะวัสสะชีเวนะ สะมังกิโก โหตุ สัพพะทา ฯ
 อากาสะปัพพะตะวะนะญมิกังคามาหาสะมุททา
 อารักขะกา เทวะตา สะทา ตุมห์เห อะนุรักขันตุ ฯ

สัพพมังคลคาถา

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาวณะ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาวณะ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาวณะ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต ฯ

นักขัตตะยักกะภูตานัง ปาปัคคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสถานุภาวณะ หันตฺวา เตสัง อุปัททะเว ฯ

นักขัตตะยักกะภูตานัง ปาปัคคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสถานุภาวณะ หันตฺวา เตสัง อุปัททะเว ฯ

นักขัตตะยักกะภูตานัง ปาปัคคะหะนิวาระณา
ปะริตตัสถานุภาวณะ หันตฺวา เตสัง อุปัททะเว ฯ

ธัมมจักกัปปวัตตนสูตรตั้ง

บทחדธัมมจักกัปปวัตตนสูตรตั้ง

อะนุตตะรัง อะภิสัมโพธิง สัมพยุหิณฺทฺวา ตะถาคะโต
 ประจฺฐะมัง ยัง อะเทเสติ ธัมมะจักกัง อะนุตตะรัง
 สัมมะเทวะ ปะวัตเตนโต โลเก อปปะฏิวัตติยัง
 ยัตถากขาตา อุโภ อันตา ปะฏิปตฺติ จะ มัชฌิมา
 จะตุสฺสวาริยะสัจเจสุ วิสุทฺธัง ญฺาณะทัสสะนัง
 เทลิตัง ธัมมะราเชนะ สัมมาสัมโพธิกิตตะนัง
 นาเมนะ วิสสุตัง สุตตัง ธัมมะจักกัปปะวัตตะนัง
 เวยยากะระณะปาฐุณะ สังกีตันทัมภะณามะ เส ฯ

ธัมมจักกัปปวัตตนสูตรตั้ง

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สมะยัง ภะคะวา,
 พาราณะสียัง วิหะระติ อิติปะตะเน มิคะทาเย ฯ

ตัตระ โข ภะกะวา ปญจะวัคคิเย ภิกขุ
อามันเตสิ ฯ

*เทวเม ภิกขเว อันตา ปัพพะชิตนะ นะ
เสวิตัพพา ฯ โย จายัง กามะสุ กามะสุขัลลิกานุโยโค
หิโน คัมโม โปถุชชะนิโก อะนะริโย อะนัตตะสัจฺญหิโต ฯ
โย จายัง อัตตะกิลละมะถานุโยโค ทุกโข อะนะริโย
อะนัตตะสัจฺญหิโต ฯ

เอเต เต ภิกขเว อุโภ อันเต อะนุปะกัมมะ,
มัชฌิมา ปะฏิปะทา ตะเถกะเตนะ อะภิสัมพุทฺธา,
จักขุกะระณิ ญาณะกะระณิ, อุปะสะมาเย
อะภิญญายะ สัมโพชายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

กะตะมา จะ สตา ภิกขเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา
ตะเถกะเตนะ อะภิสัมพุทฺธา, จักขุกะระณิ
ญาณะกะระณิ, อุปะสะมาเย อะภิญญายะ
สัมโพชายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัญฺจิกิโก มัคโค ฯ
เสยยะถิถัง ฯ สัมมาทิฏฺฐิ สัมมาสังกัปป,

*เทวเม อ่านว่า ทะเวเม ออกเสียงควบกล้ำคำว่า ทะเว โดย “ทะ” ออกครึ่งเสียง
ควบสั้นและเร็ว

สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว,
 สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ ฯ

อะยัง โข ธา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฏิปะทา
 ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทธา จักขุกะระณี
 ญานะกะระณี อุปะสะมาเย อะภิญญายะ
 สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขัง อะริยะสัจจัง ฯ
 ชาตีปิ ทุกขา, ชะราปิ ทุกขา, มะระณัมปิ ทุกขัง,
 โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา,
 อปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข, ปิเยหิ วิปปะโยโค
 ทุกโข, ยัมปิจัจัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง,
 สังขิตเตนะ ปิณฺณูปาทานักขันธา ทุกขา ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสมุทะโย
 อะริยะสัจจัง ฯ ยายัง ตัณฺหา โปโนพกะวิกา
 นันทิราคะสะหะคะตา ตัตฺตระ ตัตฺตรากินันฺทินิ ฯ
 เสยยะถีทัง ฯ กามะตัณฺหา ภะวะตัณฺหา
 วิภะวะตัณฺหา ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธ
 อะริยะสัจจัง ฯ โย ตัสสาเยวะ ตัณ्हายะ
 อะเสสะวิราคะนิโรธ จาโค ปะฐินิสัคโค
 มุตติ อะนาละโย ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินี
 ปะฏิปะทา อะริยะสัจจัง ฯ อะยะเมวะ อะริโย อัญ्ञัจฺจิกโก
 มัคโค ฯ เสยยะถิทัง ฯ สัมมาทิฏฐิ สัมมาสังกัปป,
 สัมมาวาจา สัมมากัมมันโต สัมมาอาชีโว,
 สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสะมาธิ ฯ (หายุด)

อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ
 อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญานัง
 อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก
 อุทะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง
 ปะริญญะยันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ
 รัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญานัง อุทะปาติ ปัญญา
 อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง
 ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ
 รัมเมสุ จักขุง อุทะปาที ญาณัง อุทะปาที ปัญญา
 อุทะปาที วิชชา อุทะปาที อาโลโก อุทะปาที ฯ

อิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจันติ เม
 ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ จักขุง
 อุทะปาที ญาณัง อุทะปาที ปัญญา อุทะปาที วิชชา
 อุทะปาที อาโลโก อุทะปาที ฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง
 ปะหาตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ
 รัมเมสุ จักขุง อุทะปาที ญาณัง อุทะปาที ปัญญา
 อุทะปาที วิชชา อุทะปาที อาโลโก อุทะปาที ฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง
 ปะหีนันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ
 จักขุง อุทะปาที ญาณัง อุทะปาที ปัญญา อุทะปาที
 วิชชา อุทะปาที อาโลโก อุทะปาที ฯ

อิทัง ทุกขะนิโรธ อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว
 ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ รัมเมสุ, จักขุง อุตตะปาติ
 ญานัง อุตตะปาติ ปัญญา อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ
 อาโลโก อุตตะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธ อะริยะสัจจัง
 สัจจิกัตถัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ
 รัมเมสุ, จักขุง อุตตะปาติ ญานัง อุตตะปาติ ปัญญา
 อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะนิโรธ อะริยะสัจจัง
 สัจจิกะตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ
 รัมเมสุ จักขุง อุตตะปาติ ญานัง อุตตะปาติ ปัญญา
 อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ ฯ

อิทัง ทุกขะนิโรธะคามินิ ปะฏิปะทา
 อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ
 รัมเมสุ จักขุง อุตตะปาติ ญานัง อุตตะปาติ ปัญญา
 อุตตะปาติ วิชชา อุตตะปาติ อาโลโก อุตตะปาติ ฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา
 อะริยะสัจจัง ภาเวตัพพันติ เม ภิกขะเว, ปุพเพ
 อนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญาณัง
 อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก
 อุทะปาติ ฯ

ตั้ง โข ปะนิทัง ทุกะนิโรธะคามินี ปะฏิปะทา
 อะริยะสัจจัง ภาวิตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ
 อนะนุสสุเตสุ ัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญาณัง
 อุทะปาติ ปัญญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก
 อุทะปาติ ฯ

ยวะกีวัญจะ เม ภิกขะเว อิมesu จะตุสุ
 อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัณ्हัง ทวาทะสาการัง
 ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง นะ สุวิสุทฐัง อะโหสิ ฯ

เนวะ ตาวาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก
 สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพรัหมะณียา
 ปะชาเย สะเทวะมะนุสสาเย, อะนุตตะรัง
 สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง ฯ

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิเมสุ จะตุสุ
อะริยะสัจเจสุ เอวันติปะริวัฏฐัง ทวาทะสาการัง
ยะถาภูตัง ญาณะทัสสะนัง สุวิสุทฐัง อะโหสิ ฯ

อะถาหัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก
สะพรัหฺมะเก, สัสสะมะณะพรัหฺมะณียา ปะชายะ
สะเทวะมะนุสสาเย อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง
อะภิสัมพุทโธ ปัจจัญญาสิง ฯ

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัสสะนัง อุตตะปาติ,
อะกุปปา เม วิมุตติ อะยะมันติมา ชาติ นัตถิทานิ
ปุนฺณพะวัตติ ฯ

อิทะมะโวจะ ภะคะวา ฯ อัตตะมะนา
ปัญจะวัคคิยา ภิกขุ ภะคะวะโต ภาสีตัง อะภินันทุง ฯ
อิมัสมิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัสสัง ภาณูญะมานะ
อายัสมะโต โกณฑัญญัสสะ วิระชัง วีตะมะลัง
ธัมมะจักขุง อุตตะปาติ ยังภิญจิ สะมุททะยะธัมมัง,
สัพพันตัง นิโรธะธัมมันติ ฯ

ประวัติเต จะ ะกะวะตา ัมมะจักเก, ภูมา
 เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง เอตัมกะกะวะตา
 พารณะสียัง อิติปะตะเน มิคะทาเย อะนุตตะรัง
 ัมมะจักกัง ประวัติตัง อปปะฏิวัตติยัง สะมะเณนะ
 วา พรัหม์เณนะ วา เทเวนะ วา มาเรนะ วา
 พรัหม์นา วา เกนะจิ วา โลกัสมินติ ฯ (หยุด)

ภูมานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(ส.๑) จาตุम्मหาราชิกาเทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 จาตุम्मหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(ส.๒) ดาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 ดาวะติงसानัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(ส.๓) ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 ยามานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(ส.๔) ตุสิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 ตุสิตานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(ส.๕) นิมมานะระตฺติ เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 นิมมานะระตฺตินัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

- (ส.๖) ประระนิมิตะวะสะวัตตี เทวา
 สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 ประระนิมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง
 สัททัง สุตฺวา
 (°พรัหมะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง
เอตัมภะคะวะตา ฯล ฯต่อหน้า ๑๔๑)
- (พ.๑) พรัหมะปาริสาชชา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 พรัหมะปาริสาชชานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา
- (พ.๒) พรัหมะปะโรหิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 พรัหมะปะโรहितานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา
- (พ.๓) มะหาพรัหมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 มะหาพรัหมมานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา
- (พ.๔) ปะริตตาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 ปะริตตาทานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(°พรัหมะกายิกา.....) สำหรับการสวดย่อเพียงสวรรค์ ๖ ชั้น,

(ส.๑) หมายถึง สวรรค์ชั้นที่ ๑, (พ.๑) หมายถึง พรหมชั้นที่ ๑

(พ.๕) อัปปะมาณาภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 อัปปะมาณานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(พ.๖) อาภัสสะรา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 อาภัสสะรานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(พ.๗) ประริตตะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 ประริตตะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(พ.๘) อัปปะมาณะสุภา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 อัปปะมาณะสุภานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(พ.๙) สุภะกิณ्हะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 สุภะกิณ्हะกานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(พ.๑๐) (๒อะลัญญูสัตตทา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 อะลัญญูสัตตตานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา)

(พ.๑๑) เวหฺปพะลา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ
 เวหฺปพะลานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(๒อะลัญญูสัตตทา.....) คือ อลัญญูสัตตทาพรหม เป็นพรหมที่มีขั้นเดียว คือรูปชั้นที่ไม่มีนามขั้นจึงไม่สามารถรับรู้อะไรได้ ฉะนั้น จึงยกเว้น

(พ.๑๒) อะวิหา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ
 อะวิหานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(พ.๑๓) อะตฺปปา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ
 อะตฺปปานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(พ.๑๔) สุทฺธสสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ
 สุทฺธสสานัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(พ.๑๕) สุทฺธสี เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ
 สุทฺธสีนัง เทวานัง สัททัง สุตฺวา

(พ.๑๖) อะกะนิฏฐะกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสุง ฯ

เอตัมภะกะวะตา พาราณะสียัง อิติปะตะเน
 มิคะทาเย อะนุตตะรัง รัมมะจกกัง ปะวัตติตัง
 อัมปะณฺณิวัตติยัง สะมะเณนะ วา พฺรหฺมเณนะ วา
 เทเวนะ วา มาเรนะ วา พฺรหฺมึนา วา เกนะจิ วา
 โลกัสสมินติ ฯ (หยุด)

อิติหะ เตนะ ขะณนะ เตนะ มุหุตเตนะ ยาวะ
 ฬัรِّหัมมะโลกา สัทโท อัพภูคคัจฉิ ฯ อะยัญจะ
 ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ สังกัมปี สัมปะกัมปี
 สัมปะเวริ ฯ อัปปะมาโณ จะ โอปาโร โอภาโส โลก
 ปาตุระโหสิ อะติกกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวัง ฯ

อะถะโข ภะกะวา อุทานัง อุทาเนสิ,
 อัญญาสิ วะตะโก โกณทัตฺถุโณ,
 อัญญาสิ วะตะ โภ โกณทัตฺถุโณติ ฯ

อิติหิทัง आयัสมะโต โกณทัตฺถุณัสสะ
 อัญญาโกณทัตฺถุโณเตววะ* นามัง อะโหสีติ ฯ

*เตววะ อ่านว่า ตะเววะ โดยออกเสียงควบกล้ำระหว่างคำว่า ตะ กับ เว ให้สั้นและเร็ว

อนัตตลักขณสูตรตั้ง

บทขับอนัตตลักขณสูตรตั้ง

ยันตั้ง สัตเตหิ ทุกเขนะ	เญยยัง อนัตตะลักขะณัง
อัตตะวาทาตตะสัณฺณานัง	สัมมะเทวะ วิโมจะนัง
สัมพุทโธ ตัง ปะกาเสสิ	ทิฏฐะสัจจานะ โยคินัง
อุตตะริง ปะฏิเวธายะ	ภาเวตุง ญาณะมุตตะมัง
ยันเตสั ทิฏฐะธัมมานัง	ญาณะนุปะปะริกขะตัง
สัพพาสะเวหิ จิตตานิ	วิมุจิงสุ อะเสสะโต
ตะธา ญาณานุสาเรนะ	สาสะนัง กาตุมิจจะตัง
สาธุนัง อตตะสิทธิธัตถัง	ตัง สุตตันตัง ภาณามะ เส ฯ

อนัตตลักขณสูตรตั้ง

เอวัมเม สุตัง ฯ เอกัง สมะยัง ภะคะวา
พาราณะสียัง วิหะระติ อิติปะตะเน มิคะทาเย ฯ

ตัตตระ โข ภะคะวา ปญฺจะวัคคิเย ภิกขุ
อามันเตสิ ฯ

ฐปง ภิกขะเว อนัตตา ฯ
 ฐปญจะหิถง ภิกขะเว อตตา อะภะวิสสะ,
 นะยิถง ฐปง อาพาธายะ สงวัตเตยยะ,
 ลัพพะเถ จะ ฐเป เอวัง เม ฐปง โหตุ,
 เอวัง เม ฐปง มา อะโหสิตี ฯ
 ยัสมา จะ โข ภิกขะเว ฐปง อนัตตา,
 ตัสมา ฐปง อาพาธายะ สงวัตตะติ,
 นะ จะ ลัพพะติ ฐเป เอวัง เม ฐปง โหตุ,
 เอวัง เม ฐปง มา อะโหสิตี ฯ

เวทะนา อนัตตา ฯ
 เวทะนา จะ หิถง ภิกขะเว อตตา อะภะวิสสะ,
 นะยิถง เวทะนา อาพาธายะ สงวัตเตยยะ,
 ลัพพะเถ จะ เวทะนายะ เอวัง เม เวทะนา โหตุ,
 เอวัง เม เวทะนา มา อะโหสิตี ฯ
 ยัสมา จะ โข ภิกขะเว เวทะนา อนัตตา,
 ตัสมา เวทะนา อาพาธายะ สงวัตตะติ ฯ
 นะ จะ ลัพพะติ เวทะนายะ เอวัง เม เวทะนา โหตุ,
 เอวัง เม เวทะนา มา อะโหสิตี ฯ

สัณณฺญา อะนัตตา ฯ

สัณณฺญา จะ หิทัง ภิกขะเว อัตตา อะภะวิสสะ,
 นะยิทัง สัณณฺญา อาพาธายะ สังวัตเตยยะ,
 ลัพเพถะ จะ สัณณฺญายะ เอวัง เม สัณณฺญา โหตุ,
 เอวัง เม สัณณฺญา มา อะโหสีติ ฯ
 ยัสมา จะ โข ภิกขะเว สัณณฺญา อะนัตตา,
 ตัสมา สัณณฺญา อาพาธายะ สังวัตตะติ ฯ
 นะ จะ ลัพเพติ สัณณฺญายะ เอวัง เม สัณณฺญา โหตุ,
 เอวัง เม สัณณฺญา มา อะโหสีติ ฯ

สังขารā อะนัตตา ฯ

สังขารā จะ หิทัง ภิกขะเว อัตตา อะภะวิสสังสุ,
 นะยิทัง สังขารā อาพาธายะ สังวัตเตยฺยง,
 ลัพเพถะ จะ สังขารេสุ เอวัง เม สังขารā โหนตุ,
 เอวัง เม สังขารā มา อะเหสุณฺติ ฯ
 ยัสมา จะ โข ภิกขะเว สังขารā อะนัตตา,
 ตัสมา สังขารā อาพาธายะ สังวัตตันฺติ ฯ
 นะ จะ ลัพเพติ สังขารេสุ เอวัง เม สังขารā โหนตุ,
 เอวัง เม สังขารā มา อะเหสุณฺติ ฯ

วิญญูณัง อะนัตตา ฯ

วิญญูณญจะ หิทัง ภิกขเว อัตตา อะภาวิสสะ,
 นะยิทัง วิญญูณัง อาพาธายะ สังวัตเตยยะ,
 ลัพเพถะ จะ วิญญูณเณ เอวัง เม วิญญูณัง โหตุ,
 เอวัง เม วิญญูณัง มา อะโหสีติ ฯ
 ยัสมา จะ โข ภิกขเว วิญญูณัง อะนัตตา,
 ตัสมา วิญญูณัง อาพาธายะ สังวัตตะติ ฯ
 นะ จะ ลัพเพติ วิญญูณเณ เอวัง เม วิญญูณัง โหตุ,
 เอวัง เม วิญญูณัง มา อะโหสีติ ฯ (หยุด)

ตั้ง กิง มัญญะถะ ภิกขเว รุปัง นิจจัง วา
 อะนิจจัง วาติ ฯ อะนิจจัง ภันเต ฯ ยัมปะนานิจจัง
 ทุกขัง วา ตัง สุขัง วาติ ฯ ทุกขัง ภันเต ฯ
 ยัมปะนานิจจัง ทุกขัง วิปะริณามะธัมมัง, กัลลัง นุ
 ตัง สะมะนุปัสสีตุง ฯ เอตัง มะมะ เอโสหะมัสมิ
 เอโส เม อตฺตาทิ ฯ โน เหน้ตัง ภันเต ฯ

ตั้ง กิง มัญญะถะ ภิกขเว เวทะนา นิจจา วา
 อะนิจจา วาติ ฯ อะนิจจา ภันเต ฯ ยัมปะนานิจจัง
 ทุกขัง วา ตัง สุขัง วาติ ฯ ทุกขัง ภันเต ฯ
 ยัมปะนานิจจัง ทุกขัง วิปะริณามะธัมมัง, กัลลัง นุ
 ตังสะมะนุปัสสีตุง ฯ เอตัง มะมะ เอโสหะมัสมิ

เอโส เม อัตตาคี ฯ โน เหตัง ภันเต ฯ

ตัง กิง มัญญะถะ ภิกขะเว สัณฺญา นิจจา วา
 อะนิจจา วาติ ฯ อะนิจจา ภันเต ฯ ยัมปะนานิจจัง
 ทุกขัง วา ตัง สุขัง วาติ ฯ ทุกขัง ภันเต ฯ
 ยัมปะนานิจจัง ทุกขัง วิปะริณามะ รัम्मัง, กัลลัง นุ
 ตัง สะมะนุปัสสิตุง ฯ เอตัง มะมะ เอโสหะมัสมิ
 เอโส เม อัตตาคี ฯ โน เหตัง ภันเต ฯ

ตัง กิง มัญญะถะ ภิกขะเว สังขารา นิจจา วา
 อะนิจจา วาติ ฯ อนิจจา ภันเต ฯ ยัมปะนานิจจัง
 ทุกขัง วา ตัง สุขัง วาติ ฯ ทุกขัง ภันเต ฯ
 ยัมปะนานิจจัง ทุกขัง วิปะริณามะ รัम्मัง, กัลลัง นุ
 ตัง สะมะนุปัสสิตุง ฯ เอตัง มะมะ เอโสหะมัสมิ
 เอโส เม อัตตาคี ฯ โน เหตัง ภันเต ฯ

ตัง กิง มัญญะถะ ภิกขะเว วิญญูณัง นิจจัง วา
 อะนิจจัง วาติ ฯ อะนิจจัง ภันเต ฯ ยัมปะนานิจจัง
 ทุกขัง วา ตัง สุขัง วาติ ฯ ทุกขัง ภันเต ฯ
 ยัมปะนานิจจัง ทุกขัง วิปะริณามะ รัम्मัง, กัลลัง นุ
 ตัง สะมะนุปัสสิตุง ฯ เอตัง มะมะ เอโสหะมัสมิ
 เอโส เม อัตตาคี ฯ โน เหตัง ภันเต ฯ

ตัสมาติหะ ภิกขเว ยังภิกขุจิ รูปัง
 อะติตานาคะตะปัจจุปปันนัง, อัมมัตตัง วา
 พะหิทธา วา, โอปาริกัง วา สุขุมัง วา,
 หีนัง วา ปะณีตัง วา, ยันทุเร สันติเก วา,
 ลัพพัง รูปัง, เนตัง มะมะ เนโสหะมัสมิ นะ เมโส
 อตตาทิ ฯ เอวะเมตัง ยะถาภูตัง สัมมปปปัญญายะ
 ทักขุฬัพพัง ฯ

ยา กาจิ เวทะนา อะติตานาคะตะปัจจุปปันนา,
 อัมมัตตา วา พะหิทธา วา, โอปาริกา วา สุขума วา,
 หีนา วา ปะณีตา วา, ยา ทุเร สันติเก วา,
 ลัพพา เวทะนา, เนตัง มะมะ เนโสหะมัสมิ นะ เมโส
 อตตาทิ ฯ เอวะเมตัง ยะถาภูตัง สัมมปปปัญญายะ
 ทักขุฬัพพัง ฯ

ยา กาจิ สัญญา อะติตานาคะตะปัจจุปปันนา,
 อัมมัตตา วา พะหิทธา วา, โอปาริกา วา สุขума วา,
 หีนา วา ปะณีตา วา, ยา ทุเร สันติเก วา,
 ลัพพา สัญญา, เนตัง มะมะ เนโสหะมัสมิ นะ เมโส
 อตตาทิ ฯ เอวะเมตัง ยะถาภูตัง สัมมปปปัญญายะ
 ทักขุฬัพพัง ฯ

เย เกจิ สังขารา อะติตานาคะตะปัจจุปปันนา,
 อัมมัตตา วา พะหิทธา วา, โอพาริกา วา สุขุมมา วา,
 หีนา วา ปะณีตา วา, เย ทูเร สันติเก วา,
 สัพเพ สังขารา, เนตัง มะมะ เนโสหะมัสมิ นะ เมโส
 อตตาทิ ฯ เอวะเมตัง ยะถาภูตัง สัมมปปัญญาเย
 ทักขุฬัพพัง ฯ

ยังกิญจิ วิญญาณัง อะติตานาคะตะปัจจุปปันนัง,
 อัมมัตตัง วา พะหิทธา วา, โอพาริกัง วา สุขุมัง วา,
 หีนัง วา ปะณีตัง วา, ยันทูเร สันติเก วา,
 สัพพัง วิญญาณัง, เนตัง มะมะ เนโสหะมัสมิ นะ เมโส
 อตตาทิ ฯ เอวะเมตัง ยะถาภูตัง สัมมปปัญญาเย
 ทักขุฬัพพัง ฯ

เอวัง ปัสสัง ภิกขะเว สุตฺวา อะริยะสาวะโก
 รุปัสสังปิ นิพพินทะติ ฯ เวทะนายะปิ นิพพินทะติ ฯ
 สัญญาเยปิ นิพพินทะติ ฯ สังขาระสุปิ นิพพินทะติ ฯ
 วิญญาณัสสังปิ นิพพินทะติ ฯ นิพพินทัง วิรัชชะติ ฯ
 วิราคา วิมูจจะติ ฯ วิมุตตัสสัง วิมุตตะมิตติ,
 ญาณัง โหติ ฯ จีณา ชาติ วุสิตัง พริห์มะจะริยัง
 กะตัง กะระณียัง, นาปะรัง อิตถัตตายาติ
 ปะชานาตีติ ฯ (หยุด)

อิทมะโวจะ ภะคะวา ฯ อัตตะมะนา
 ปญจะวัคคิยา ภิกขุ ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุง ฯ

อิมัสมิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัสสัง
 ภัญญะมานะ ปญจะวัคคิยานัง ภิกขุณัง อะนุปาทาเย
 อาสะเวหิ จิตตานิ วิมุจิงสูติ ฯ

ทรงรับบิณฑบาตข้าวมธุปายาสจากนางสุชาดา แบบอมราวดี

อาทิตตปริยายสูตรตั้ง

บทחדอาทิตตปริยายสูตรตั้ง

เวเนยยะทะมะโนปาเย	ลััพพะโส ปาระมิง คะโต
อะโหมฆะวะจะโน พุทฺโธ	อะภิญญายานุสาสะโก
จิณณานุรูปะโต จาปี	ธัมเมนะ วินะยัง ปะชัง
จิณณาคคิปปาริจะรียานัง	ธัมโพชณาระหะโยคินัง
ยะมาทิตตะปะริยายัง	เทสะยังโนโต มะโนหะรัง
เต โสตาโร วิโมเจสิ	อะเสกขายะ วิมุตติยา
ตะเถโวปะปะริกขายะ	วิญญูณัง โสตุมิจจะตัง
ทุกขะตาลักขะโณปายัง	ตัง สุตตันตัง ภาณามะ เสฯ

อาทิตตปริยายสูตรตั้ง

เอวัมเม สุตังฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา คะยายัง
 วิหะระติ คะยาสิเส ลัทธิง ภิกขุสะหัทธะเสนะฯ

ตัตตระ โข ภะคะวา ภิกขุ อามันเตสิ ฯ

สัพพัง ภิกขะเว อาทิตตัง ฯ กิญจะ ภิกขะเว
 สัพพัง อาทิตตัง ฯ จักขุ ภิกขะเว อาทิตตัง ฯ
 ฐาปา อาทิตตา ฯ จักขุวิญญูณัง อาทิตตัง ฯ
 จักขุสัมผัสโส อาทิตโต ฯ ยัมปิทัง
 จักขุสัมผัสสะปัจจะยา อุปปัชชะติ เวทะยิตัง
 สุขัง वा ทุกขัง वा อะทุกขมะสุขัง वा
 ตัมปิ อาทิตตัง ฯ เกนะ อาทิตตัง ฯ
 อาทิตตัง ราคคคินา โทสคคินา โมหคคินา,
 อาทิตตัง ชาตียา ชะรามะระณนะ, โสเกหิ
 ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ
 อาทิตตันติ วะทามิ ฯ

โสตัง อาทิตตัง ฯ สัททา อาทิตตา ฯ
 โสตะวิญญูณัง อาทิตตัง ฯ โสตะสัมผัสโส
 อาทิตโต ฯ ยัมปิทัง โสตะสัมผัสสะปัจจะยา
 อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง वा ทุกขัง वा
 อะทุกขมะสุขัง वा, ตัมปิ อาทิตตัง ฯ
 เกนะ อาทิตตัง ฯ อาทิตตัง ราคคคินา โทสคคินา
 โมหคคินา, อาทิตตัง ชาตียา ชะรามะระณนะ,
 โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ
 อุปายาเสหิ อาทิตตันติ วะทามิ ฯ

ฆานัง อาทิตตัง ฯ คันธา อาทิตตา ฯ
 ฆานะวิญญูณัง อาทิตตัง ฯ ฆานะสัมผัสโส
 อาทิตโต ฯ ยัมปิทัง ฆานะสัมผัสสะปัจจะยา
 อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง वा ทุกขัง वा
 อะทุกขะมะสุขัง वा, ตัมปิ อาทิตตัง ฯ
 เกนะ อาทิตตัง ฯ อาทิตตัง ราคคคินา โทสคคินา
 โมหคคินา, อาทิตตัง ชาตียา ชะรามะระณนะ,
 โสเภหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ
 อุปายาเสหิ อาทิตตันติ วะทามิ ฯ

ชีรฺหา อาทิตตา ฯ ระสา อาทิตตา ฯ
 ชีรฺหาวิญญูณัง อาทิตตัง ฯ ชีรฺหาสัมผัสโส
 อาทิตโต ฯ ยัมปิทัง ชีรฺหาสัมผัสสะปัจจะยา
 อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง वा ทุกขัง वा
 อะทุกขะมะสุขัง वा, ตัมปิ อาทิตตัง ฯ
 เกนะ อาทิตตัง ฯ อาทิตตัง ราคคคินา โทสคคินา
 โมหคคินา, อาทิตตัง ชาตียา ชะรามะระณนะ,
 โสเภหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ
 อุปายาเสหิ อาทิตตันติ วะทามิ ฯ

กาโย อาทิตโต ฯ โผฏฐัพพา อาทิตตา ฯ
 กายะวิญญูณัง อาทิตตัง ฯ กายะสัมผัสโส
 อาทิตโต ฯ ยัมปิทัง กายะสัมผัสสะปัจจะยา
 อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง वा ทุกขัง वा
 อะทุกขมะสุขัง वा, ตัมปิ อาทิตตัง ฯ
 เกนะ อาทิตตัง ฯ อาทิตตัง ราคคคินา โทสัคคินา
 โมหคคินา, อาทิตตัง ชาตียา ชะรามะระณณะ,
 โสเกहि ปะริเทเวहि ทุกเขहि โทมะนัสเสहि
 อุปายาเสहि อาทิตตันติ วะทามิ ฯ

มะโน อาทิตโต ฯ ฐัมมา อาทิตตา ฯ
 มะโนวิญญูณัง อาทิตตัง ฯ มะโนสัมผัสโส
 อาทิตโต ฯ ยัมปิทัง มะโนสัมผัสสะปัจจะย
 อุปปัชชะติ เวทะยิตัง สุขัง वा ทุกขัง वा
 อะทุกขมะสุขัง वा, ตัมปิ อาทิตตัง ฯ
 เกนะ อาทิตตัง ฯ อาทิตตัง ราคคคินา โทสัคคินา
 โมหคคินา, อาทิตตัง ชาตียา ชะรามะระณณะ,
 โสเกहि ปะริเทเวहि ทุกเขहि โทมะนัสเสहि
 อุปายาเสहि อาทิตตันติ วะทามิ ฯ (หยุด)

เอวัง ปัสสัง ภิกขะเว สุตฺวา อะริยะสาวะโก
 จักขุสฺมิงปิ นิพพินทะติ ฯ ฐาเปสฺสึปิ นิพพินทะติ ฯ
 จักขุวิญญาณปิ นิพพินทะติ ฯ จักขุสํผัสเสปิ
 นิพพินทะติ ฯ ยัมปิทัง จักขุสํผัสสะปิจจะยา
 อุปปัชชติ เวทะยิตัง สุขัง वा ทุกขัง वा
 อะทูกขะมะสุขัง वा, ตัสฺมิงปิ นิพพินทะติ ฯ

โสตัสฺมิงปิ นิพพินทะติ ฯ สัทเทสุปิ
 นิพพินทะติ ฯ โสตะวิญญาณปิ นิพพินทะติ ฯ
 โสตะสํผัสเสปิ นิพพินทะติ ฯ ยัมปิทัง
 โสตะสํผัสสะปิจจะยา อุปปัชชติ เวทะยิตัง
 สุขัง वा ทุกขัง वा อะทูกขะมะสุขัง वा,
 ตัสฺมิงปิ นิพพินทะติ ฯ

ฆานัสฺมิงปิ นิพพินทะติ ฯ คันธะสุปิ
 นิพพินทะติ ฯ ฆานะวิญญาณปิ นิพพินทะติ ฯ
 ฆานะสํผัสเสปิ นิพพินทะติ ฯ ยัมปิทัง
 ฆานะสํผัสสะปิจจะยา อุปปัชชติ เวทะยิตัง
 สุขัง वा ทุกขัง वा อะทูกขะมะสุขัง वा,
 ตัสฺมิงปิ นิพพินทะติ ฯ

ชีวหยาสะปี นีพพินทะติ ฯ ระเสสุปี
 นีพพินทะติ ฯ ชีวหาวิญญาณปี นีพพินทะติ ฯ
 ชีวหาสัมผัสเสปี นีพพินทะติ ฯ ยัมปิทั้ง
 ชีวหาสัมผัสสะปัจจะยา อุปปีชชะติ เวทะยิตัง
 สุธัง วา ทุกขัง วา อะทุกขะมะสุธัง วา,
 ตัสสมิงปี นีพพินทะติ ฯ

กายัสสมิงปี นีพพินทะติ ฯ โผฏฐัพพะสุปี
 นีพพินทะติ ฯ กายะวิญญาณปี นีพพินทะติ ฯ
 กายะสัมผัสเสปี นีพพินทะติ ฯ ยัมปิทั้ง
 กายะสัมผัสสะปัจจะยา อุปปีชชะติ เวทะยิตัง
 สุธัง วา ทุกขัง วา อะทุกขะมะสุธัง วา,
 ตัสสมิงปี นีพพินทะติ ฯ

มะนัสสมิงปี นีพพินทะติ ฯ รัมเมสุปี
 นีพพินทะติ ฯ มะโนวิญญาณปี นีพพินทะติ ฯ
 มะโนสัมผัสเสปี นีพพินทะติ ฯ ยัมปิทั้ง
 มะโนสัมผัสสะปัจจะยา อุปปีชชะติ เวทะยิตัง
 สุธัง วา ทุกขัง วา อะทุกขะมะสุธัง วา,
 ตัสสมิงปี นีพพินทะติ ฯ

นิพพินทั้ง วิรัชชะติ ฯ วิราคา วิมูจจะติ ฯ
 วิมุตตัสสัมมิง วิมุตตะมิตติ, ญานัง โหติ, จีณา ชาติ ฯ
 วุสธิตัง พรัหมะจะรียัง, กะตัง กะระณียัง,
 นาปะรัง อิตถัตตายาติ ปะชานาตีติ ฯ

อิทะมะโวจะ ภะคะวา ฯ อัตตะมะนา เต
 ภิกขุ ภะคะวะโต ภาสีตัง อะภินันทุง ฯ

อิมัสมิญจะ ปะนะ เวยยากะระณัสสัมมิง
 ภัญญะมานะ ทัสสะ ภิกขุสะหัสสัสสะ
 อะนุปาทายะ อาสะเวหิ จิตตานิ วิมุจจิงสุติ ฯ

ทรงเสด็จข้ามแม่น้ำเนรัญชรา ก่อนหน้าคืนที่จะทรงตรัสรู้

เทวดาอุยโยชนคาถา

ทุกข์ปปีตตา จะ นิททุกขา ะยัปปีตตา จะ นิพพะยา
 โสกัปปีตตา จะ นิสโสกา โหนตุ สัพเพปิ ปาณโน ฯ
 เอตตาวะตา จะ อัมเหหิ สัมภะตัง ปุญญะสัมปะกัง
 สัพเพ เทวานุโมทนต์ุ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา ฯ
 ทานัง ทะทนต์ุ สัทธายะ สีสัง รักขันตุ สัพพะทา
 ภาวนาภีระตา โหนตุ คัจฉันตุ เทวะตาอะตา ฯ

(หยุด)

สัพเพ พุทธา พะลัปปีตตา ปิจเจกานันฺธจะ ยัง พะลัง
 อะระหันตานิฺธจะ เตชะนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส ฯ

สัพพมังคลคาถา

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะพุทธานุภาวเณ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะธัมมานุภาวเณ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา
สัพพะสังฆานุภาวเณ สะทา โสตถิ ภะวันตุ เต ฯ

คำสมาทานกรรมฐาน

อุกาสะ อุกาสะ, ณ โอกาสบัดนี้, ข้าพเจ้า,
ขอสมาทาน, ซึ่งพระกรรมฐาน, เพื่อขณิกสมาธิ,
อุปจารสมาธิ, อัปปนาสมาธิ, วิปัสสนาญาณ, และ
มรรค ผล นิพพาน, จะพึงบังเกิดขึ้น, ในชั้นธัมมทาน,
ของข้าพเจ้า, ข้าพเจ้า, จะตั้งสติกำหนดรู้, อยู่ที่
รูปนามปัจจุบัน, ให้ทันติดต่อกันไป, สามหน
และเจ็ดหน, ร้อยหน และพันหน, ตั้งแต่บัดนี้,
เป็นต้นไป เทอญ

บทพิจารณาสังขาร

หันทะ มะยัง สังขาระปิจะเวกขณะปาฐัง ภะณามะ เส.
(เชิญเถิด เราทั้งหลาย กล่าวบาลีพิจารณาสังขารกันเถิด)

ธัมมเพ สังขารา อะนิจจา,

สังขารคือร่างกาย จิตใจ, แลรูปธรรมนามธรรม
ทั้งหมดทั้งสิ้น, มันไม่เที่ยง, เกิดขึ้นแล้วดับไป
มีแล้วหายไป

ธัมมเพ สังขารา ทุกขา,

สังขารคือร่างกาย จิตใจ, แลรูปธรรมนามธรรม
ทั้งหมดทั้งสิ้น, มันเป็นทุกข์ทนยาก, เพราะ
เกิดขึ้นแล้ว, แก่ เจ็บ ตายไป

ธัมมเพ ธัมมา อนัตตา,

สิ่งทั้งหลายทั้งปวง, ทั้งที่เป็นสังขาร แลมิใช่
สังขารทั้งหมดทั้งสิ้น, ไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน, ไม่ควร
ถือว่าเรา ว่าของเรา ว่าตัวว่าตนของเรา

อะรุ汪 ชีวตั้ง, ชีวิตเป็นของไม่ยั่งยืน
 ฐ汪 มะระณัง, ความตายเป็นของยั่งยืน

อะวัสถัง มะยา มะริตัพพัง,
 อันเราจะพึงตายเป็นแท้

มะระณะปะริโยสานัง เม ชีวตั้ง,
 ชีวิตของเรา มีความตายเป็นที่สุครอบ

ชีวตั้ง เม อะนียะตั้ง,
 ชีวิตของเรา เป็นของไม่เที่ยง

มะระณัง เม นียะตั้ง,
 ความตายของเรา เป็นของเที่ยง

วะตะ, ควรที่จะสังเวช
 อะยัง กาโย, ร่างกายนี้
 อะจิรัง, มิได้ตั้งอยู่นาน
 อะเปตะวิญญาโณ, ครั้นปราศจากวิญญาณ
 นุกาโท, อันเขาทิ้งเสียแล้ว

อะธิเสสสะติ,

จักนอนทับ

ประฐะวัง,

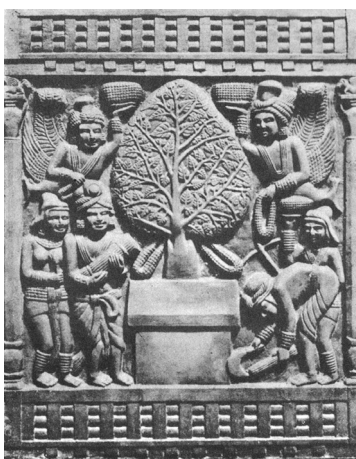
ซึ่งแผ่นดิน

กะลิงกะรัง อิวะ,

ประคุดังว่าท่อนไม้และ
ท่อนฟืน

นิรัตถัง.

หาประโยชน์มิได้

พราหมณ์โสติดิยะ ถวายหญ้าคาเพื่อปลาดหนีอาสนะใต้ต้นพระศรีมหาโพธิ์

อดีตปัจเจกเวกชนปาฐะ

หันทะ มะยัง อะติตะปัจจะเวกขณะปาฐัง ภาณามะ เส.
(เจริญเถิด เราทั้งหลาย กล่าวบาลีพิจารณาการใช้สอยปัจจัยสี่
ที่ผ่านพ้นล่วงเลยมาแล้วกันเถิด)

(ชื่อว่าด้วยจิวร)

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกจิตฺวา ยัง จีวะรัง ปะริภุตฺตัง,
จิวรโศ อันเรานุ่งห่มแล้วไม่ทันพิจารณาในวันนี้

ตัง ยาวะทวะ สิตฺตสสะ ปะภูมิตายะ,
จิวรนั้น เรานุ่งห่มแล้วเพียงเพื่อบำบัดความหนาว

อุณฺ्हิตสสะ ปะภูมิตายะ,
เพื่อบำบัดความร้อน

ทังสะมะกะสะวาตาทะปะสิริงสะปะสัณผัสส้านัง
ปะภูมิตายะ,
เพื่อบำบัดสัมผัสอันเกิดจากเหลือบ ยุง ลม
แดด, และสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย

ยาระทေး หิริโกปีนะปะภูจฉาทะนัตถัง.

และเพียงเพื่อปกปิดอวัยวะอันให้เกิดความละอาย

(ชื่อว่าด้วยบิณฑบาต)

อัชชะ มะยา อะปัจจะเวกจิตฺวา โย ปิณฑะปาโต
ปะริภุตโต,

บิณฑบาต (อาหาร) ใด อันเรานั้น (บริโภค)
แล้ว ไม่ทันพิจารณาในวันนี้

โส เนวะ ทะวายะ,

บิณฑบาต (อาหาร) นั้น เรานั้น (บริโภค) แล้ว
ไม่ใช่เป็นไปเพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน

นะ มะทายะ,

ไม่ใช่เป็นไปเพื่อความเมามัน เกิดกำลังพล้ง
ทางกาย

นะ มัตถะนายะ,

ไม่ใช่เป็นไปเพื่อประดับ

นะ วิภูสะนายะ,
ไม่ใช่เป็นไปเพื่อตกแต่ง

ยาวะเทวะ อิมัสสะ กายัสสะ จิตฺติยา,
แต่ให้เป็นไปเพียงเพื่อความตั้งอยู่ได้แห่งกายนี้

ยาปะนายะ,
เพื่อความเป็นไปได้ของอรรถภาพ

วิหิงสุปะระติยา,
เพื่อความสิ้นไปแห่งความลำบากทางกาย

พรัหมะจะรียานุคคะหายะ,
เพื่ออนุเคราะห์แก่การประพฤติพรหมจรรย์

อิติ ปุราณัญจะ เวทะนัง ปะฏิหังขามิ,
ด้วยการทำอย่างนี้, เราย่อมระงับเสียได้ ซึ่ง
ทุกขเวทนาเก่าคือความหิว

นะวัณฺณะ เวทะนัง นะ อุปปาเทสสามิ,
และไม่ทำทุกขเวทนาใหม่ให้เกิดขึ้น

ยาตร์รา จะ เม ภาวิสสะติ อะนะวัชชะตา จะ
ผาสุวิหาโร จาติ.

อนึ่งความเป็นไปโดยสะดวกแห่งอรรถภาพนี้
ด้วย, ความเป็นผู้หาโทษมิได้ด้วย, และความ
เป็นอยู่โดยผาสุกด้วย, จักมีแก่เรา ดังนี้

(ชื่อว่าด้วยเสนาสนะ)

อัมมะ มะยา อะปัจจะเวกขิตฺวา ยัง เสนาสนะนัง
ปะริภุตตัง,

เสนาสนะใด อันเราใช้สอยแล้วไม่ทันพิจารณา
ในวันนี้

ตัง ยาวะเทวะ ลีตฺสสะ ปะภูมิตายะ,
เสนาสนะนั้น เราใช้สอยแล้วเพียงเพื่อบำบัด
ความหนาว

อุณฺหิตฺสสะ ปะภูมิตายะ,
เพื่อบำบัดความร้อน

ทั้งสมะกะสะวาตตะปะสิริงสะปะสัณฬัสนันัง
ปะภูมิตายะ,

เพื่อบำบัดสัณฬัสนันเกิดจากเหือบ ยุง ลม
แดด, และสัตว์เลื้อยคลานทั้งหลาย

ยาวะเทวะ อุตุปะริสสะยะวิโนทะนัง
ปะภูมิตถลันนารามัตถัง.

เพียงเพื่อบรรเทาอันตรายอันจักพึงมีจากดิน
ฟ้าอากาศ, และเพื่อความเป็นผู้ยินดีอยู่ได้ในที่
หลีกเร้นสำหรับภาวนา

(ชื่อว่าด้วยคิลานเกสัซ)

อัสซะ มะยา อะปัจจะเวกขิต์วา โย

คิลานะปัจจะยะเกสัซชะปะริกขาโร ปะริภุตโต,

คิลานเกสัซบริหารโค อันเราบริโภคนแล้วไม่ทัน
พิจารณาในวันนี้

โส ยาวะเทวะ อุปปันนัง เวยาพาธิกานัง

เวทะนัง ปะฐิมายะ,

คิถานะเกสัชบริหารัน เราบริโภคแล้ว เพียง
เพื่อบำบัดทุกข์เวทนาอันบังเกิดขึ้นแล้ว, มี
อาพาธต่างๆ เป็นมูล

อัพยาปัชฌะประมะตยาติ.

เพื่อความเป็นผู้ไม่มีโรคเบียดเบียนเป็นอย่างยิ่ง
ดังนี้

ทรงต่อสู้กับพญามาร และเหล่าทัฬหมาร

บทกรวดน้ำอุทิศส่วนกุศล
แผ่เมตตา คำอธิษฐาน
ภาคเย็น

อุทติสสนาธิฎฐานคาถา (กรวดน้ำตอนเย็น)

หันทะ มะยัง อุทติสสะนาธิฎฐานะคาถาโย ภะณามะ เส.
(เชิญเถิด เราทั้งหลาย กล่าวคาถาอธิฐานจิต อุทิศส่วนบุญกันเถิด)

บทที่ ๑

อิมิณา ปุณฺณกะกัมเมนะ	ด้วยบุญนี้ อุทิศให้
อุปัชฌายา คุณุตตะรา	อุปัชฌาย์ ผู้เลิศคุณ
อาจะริยุปะการา จะ	แลอาจารย์ ผู้เกื้อหนุน
มาตา ปิตา จะ ญาคะกา	ทั้งพ่อแม่ แลปวงญาติ
สุริโย จันทิมา ราชา	สุริย์จันทร์ แลราชา
คุณะวันตา นะราปี จะ	ผู้ทรงคุณหรือสูงชาติ
พริหมะมารา จะ อินทา จะ	พรหมมารและอินทราช
โลกะปาลา จะ เทวะตา	ทั้งทวยเทพและโลกบาล
ยะโม มิตตา มะนุสสา จะ	ยมราช มนุษย์มิตร

มัจฉัตตา เวริกาปิ จะ
 ลัพเพ ลัตตา ลูจี โหนตุ

ปัญญานิ ปะกะตานิ เม

ลูขัง จะ ติวัง เทนตุ
 จิปปัง ปาเปละ อะมะตัง

ผู้เป็นกลาง ผู้จึงผลาญ
 ขอให้ เป็นสุขสันต์
 ทุกทัวหน้า อย่าทุกข์ทน

บุญผอง ที่ข้าทำ
 จงช่วย อำนวยศุภผล

ให้สุข สามอย่างล้น
 ให้ลูถึง นิพพานพลัน*

บทที่ ๒

เย เกจิ ขุททะกา ปาณา

มะหันตาปี มะยา หะตา

เย จาเนเก ปะมาเทนะ

กายะวาจา มะเนหะวะ

ปัญญัง เม อะนุโมทนต์

สัตว์เล็ก ทั้งหลายใด

ทั้งสัตว์ใหญ่ เราห้าม

มิใช่น้อย เพราะผลอผลัน

ทางกายา วาจาจิต

จงอนุโมทนากุศล

๑ ถ้าจะว่าเพียงเท่านี้ไม่ว่าต่อไปอีก “นิพพานพลัน” เปลี่ยนเป็น “นิพพาน เทอญ”

คัณ्हันตฺ พะละมุตตะมัง
 เวรา โน เจ ปะมุญจันตฺ
 สัพพะโทสํ จะมันตฺ เม

ถือเอาผล อันอุกฤษฏ์
 ถ้ามิเวร จงเปลื้องปลด
 อดโทษข้า อย่าผูกไว้^๒

บทที่ ๓

ยังกิญจิ กุสละลัง กัมมัง
 กัตตัพพัง กิริยง มะมะ
 กาเยนะ วาจา มะนะสา
 ตีหะเส สุกะตัง กะตัง
 เย สัตตา สัตถุโน อตถิ
 เย จะ สัตตา อะสัตถุโน
 กะตัง ปุญญะพะลัง มัยหัง
 สัพเพ ภากิ ภะวันตฺ เต
 เย ตัง กะตัง สุวิทัง
 ทินนัง ปุญญะพะลัง มะยา

กุศลกรรม อย่างใดหนึ่ง
 เป็นกิจซึ่ง ควรฝึกฝ
 ด้วยกาย วาจาใจ
 เราทำแล้วเพื่อไปสวรรค์
 สัตว์ใด มีสัตถุญา
 หรือหาไม่ เป็นอัสถุญ์
 ผลบุญ ข้าทำนั้น
 ทุกๆ สัตว์ จงมีส่วน
 สัตว์ใดรู้ ก็เป็นอัน
 ว่าข้าให้ แล้วตามควร

๒ ถ้าจะหยุดว่าเพียงเท่านี้ เปลี่ยน “อย่าผูกไว้” เป็น “ทั่วหน้า เทอญ”

เย จะ ตัถตะ นะ ชานันติ	สัตว์ใด มีรู้ถ้วน
เทวา คันท์วา นิเวทะยุง	ขอเทพเจ้า จงเล่าขาน
สัพเพ โลกัมहि เย สัตตา	ปวงสัตว์ ในโลกีย์
ชีวันตาทาระเหตุกา	มีชีวิต ด้วยอาหาร
มะนุญญัง โภชะนัง สัพเพ	จงได้ โภชน์สำราญ
ละกันตุ มะมะ เจตะสา	ตามเจตนา ข้าอาณัติ ^๑

บทที่ ๔

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ	ด้วยบุญนี้ ที่เราทำ
อิมินา อุตฺติเสนะ จะ	แลอุทิศ ให้ปวงสัตว์
จิปฺปาหัง สุละเภ เจวะ	เราพลันได้ ซึ่งการตัด
ตัณฺหุปาทานะเจทะนัง	ตัวตัณหา อุปาทาน
เย สันตานเ หินา ฐัมมา	สิ่งชั่ว ในดวงใจ
ยวะ นิพพานะโต มะมัง	กว่าเราจะ ถึงนิพพาน
นัสสันตุ สัพพะทา เยวะ	มลายสิ้น จากสันดาน

๑ ถ้าจะหยุดว่าเพียงเท่านี้ เปลี่ยน “ข้าอาณัติ” เป็น “ของข้า เทอญ”

ยัตถะ ชาโต ภะเว ภะเว
อุชฺฐจิตตัง สะติปัญญา

สตัลเลโข วิริยัมหิโน

มารา ละภันตุ โนกาสัง

กาตฺถุจะ วิริเยสุ เม

พุทฺธาธิปะวะโร นาโถ
ธัมโม นาโถ ะรุตตะโม
นาโถ ปัจเจกะพุทฺโธ จะ
สังโฆ นาโถตตะโร มะมัง
เตโสตะมานุภาเวนะ
มาโรกาสัง ละภันตุ มา
ทะสะปฺญญาอนุภาเวนะ
มาโรกาสัง ละภันตุ มา

ทุกๆ ภาพ ที่เราเกิด
มีจิตตรง และสติ
ทั้งปัญญา อันประเสริฐ
พร้อมทั้ง ความเพียรเลิศ
เป็นเครื่องขุด กิเลสหาย
โอกาส อย่าพึงมี
แก้หม่อมาร สิ้นทั้งหลาย
เป็นช่อง ประทุษร้าย
ทำลายล้าง ความเพียรจม
พระพุทฺธผู้ บวรนาถ
พระธรรมที่ พึ่งอุดม
พระปัจเจกะพุทฺธสม-
ทบพระสงฆ์ ที่พึงผยอง
ด้วยอานุภาพนั้น
ขอหม่อมาร อย่าได้ช่อง
ด้วยเดชบุญ ทั้งสืบป้อง
อย่าเปิดโอกาสแก้มาร เทอญ

บทกรวดน้ำแปลของสำนักเกตุมดี ฯ

อิมิณา ปุญญะกัมเมนะ อิมิณา อุทิสเส อิเมตัง
 สัพพะสัตตาทะวะมะนุสสานัง ยาวะชีวัง จุติจุตัง
 อะระหัง จุติ สิบนิ้วข้าจะไหว้พระพุทธรเจ้า พระ-
 ธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า ท่านท้าวตริงส์ไตร พระอิศวร
 นารายณ์เจ้า ท่านท้าวสหัสสนัย ตัวข้าตั้งใจทำบุญ
 ให้ท่านกรวดน้ำ จำเฝ้าไมตรี อุทิศ อธิษฐานแผ่กุศล
 ไป ภาคเบื้องบนทุกชั้นวิมาน ชั้นใต้ลงไปถึงใน
 บาดาล นอกขอบจักรวาล ครูอาจารย์ บิดามารดา
 ญาติวงศ์พงศ์ศาทั่วครบ แม่โพสพท่านรักษา จบใน
 โลกา ทั้งเพ็ชฌุลูกรรม ท่านมีฤทธิ์ ธรณีคงคา
 ร้องส่งบุญข้า ศรัทธาบวงสรวง เทวาทั้งปวงช่วย
 โมทนา ขอเป็นทิพย์พยาน ทำบุญให้ท่าน ตั้งใจ
 ปรารธนา พระภูมิ พระพาย พระนาคราสา
 ทุกชั้นดุสิตา อากาศบรรพต ตรอกห้วยเหวผา
 เจ้าไพรเจ้าป่า เจ้ากรุงพาลี จะขอกรวดน้ำ จำจะ

แม่ไมตรี พระอาทิตย์ พระจันทร์ พระอังคารนั้น
ท่านมีฤทธิ พระพุทธ พระพญหัสบดี พระศุภรเสารรี
ทั้งเจ็ดองค์นี้ รักษาแดนไตร พระราหู พระเกตุ
ท่านผู้วิเศษ กรวดน้ำส่งไป พญายม ท้าวเวสสุวรรณ
พระกาฬเจ้าบัญชีใหญ่ กรวดน้ำแผ่ไปทั่วทุกทวาร
ขอน้ำใจข้าให้ไสยบริสุทธิ ในพระพุทธศาสนา บำเพ็ญ
บุญญาอื่นๆ ขึ้นไป ศัตรูหมู่มาร แผ่ไปกราบกราน
ขอเป็นมิตรพิศมัย อย่าผูกเวรกรรม คู่มโหฬารโพลภัย
ภายนอกภายใน ขอให้แห่งฉัน ถ้า मैंชีวิตรอยู่ ขอให้
ร่วมรู้ ก่อสร้างโพธิญาณ ขอให้ทันองค์พระศรีอารีย
นิพพานะปัจจะโย โหตุฯ

บทกรวดน้ำพิเศษ

หันทะ มะยัง ปัตติทานัง กะโรมะ เส.
(เชิญเถิด เราทั้งหลาย มาแผ่ส่วนบุญกันเถิด)

ยันทานิ เม กะตัง ปุญญัง,

บุญใดที่เราได้กระทำแล้ว ด้วยใจพองแผ่ในกาล
บัดนี้ ขออุทิศพลีแก่ญาติทั้งหลาย มีบิดามารดา
ปู่ย่าตายาย ทั้งหญิงชายผู้ละโลกไป การให้ส่วน
บุญของข้าพเจ้านั้น เมื่อทราบพลันไม่ว่าอยู่ไหน
อนุโมทนาเร็วไว แล้วก็จะได้รับส่วนผลบุญ

อิทัง สุทธิ เม ทานัง.

ด้วยทานอันบริสุทธิ์ดี ของข้าพเจ้านี้ที่ทำแล้วหนา
ขอยกน้อมนำทำเป็นเครื่องบูชา พระคุณบิดา
มารดาปู่ อันเป็นหน้าที่ของลูกทุกคน ที่ต้อง
ทำตนเป็นคนกตัญญู เราเป็นชาวพุทธเป็น
พวกผู้รู้ บำเพ็ญกตัญญูควรทำแท้ แล

คำกรวดน้ำอุทิศส่วนกุศล ย่อ

อิทัง เม ญาตินัง โหตุ, สุขिता โหนตุ ญาตะโย.
 ขอบุญนี้จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้าเถิด
 ขอญาติทั้งหลายจงเป็นสุข ๆ เถิด

ขอเดชะตั้งจิตอุทิศผล, บุญกุศลแผ่ไปให้
 ไภสาล, ถึงบิดามารดาครูอาจารย์, ทั้งลูกหลาน
 ญาติมิตรสนิทกัน, ทั้งคนรักคนชังแต่ครั้งไหน,
 ขอให้ได้ส่วนกุศลผลของมัน, ทั้งเจ้ากรรมนายเวร
 และเทวัญ, ขอให้ท่านได้กุศล ผลนี้เทอญ

คำแผ่เมตตาให้ผู้อื่น

สัพเพ สัตตา, สัตว์ทั้งหลาย, ที่เป็นเพื่อนทุกข์,
เกิดแก่เจ็บตาย, ด้วยกันทั้งหมด
ทั้งสิ้น

อะเวรา, จงเป็นสุข ๆ เถิด, อย่าได้
มีเวรแก่กันและกันเลย

อัปฺยาปัชฺชา, จงเป็นสุข ๆ เถิด, อย่าได้
เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีฆา, จงเป็นสุข ๆ เถิด, อย่าได้
มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สุจี อุตฺตานัง ปะริหะรันตุ.

จงมีความสุขกายสุขใจ, รักษาตน
ให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

คำอธิษฐาน

ข้าพเจ้า, ขอตั้งสัจจะอธิษฐาน, ขออานุภาพ,
แห่งบุญกุศล, ที่ได้บำเพ็ญแล้ว, ในวันนี้, จงเป็น
พลະปัจจัย, เป็นนิสสัยตามส่ง, ให้เกิดปัญญาญาณ,
ทั้งชาตินี้และชาติหน้า, ตลอดชาติอย่างยิ่ง, จนถึง
ความพ้นทุกข์, คือพระนิพพาน เทอญ

ทรงบรรลुพระอนุตรสัมมาสัมโพธิญาณ ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้า

วันทาพระ

อุกาสะ วันทามิ ภันเต เจติยง์ สัพพัง สัพพัตถะ
 ฐานะ สุปะติฏฐิตัง สารีริกธาตุมะหาโพธิง พุทธะรูปัง
 สะกะลัง สะทา กาเยนะ ว่าจะสา มะนะสา เจวะฯ
 วันทามเต ตะถาคะเต สะยะเน อาสะเน ฐานะ
 คมะเน จาปี สัพพะทาฯ

ดั่งข้าพเจ้าจะขอโอกาสให้พระเจดีย์ทั้งปวง
 พระบรมสารีริกธาตุ ต้นศรีมหาโพธิ์ และพระพุทธรูป
 ทุกๆ พระองค์ ซึ่งประดิษฐานไว้ดีแล้วอยู่ในทุกที่
 ทุกๆ เวลา ด้วยกาย ด้วยวาจา และด้วยใจ,
 ข้าพเจ้าขอไหว้พระตถาคตเจ้าเหล่านั้น ในกาล
 ทุกเมื่อ แม้ในเวลานอน เวลานั่ง เวลายืน และ
 ในเวลาเดินทางไปก็ตาม

(กราบ ๑ ครั้ง)

วันทามิ กันเตฯ สัพพัง อะปะราธัง, ขะมะถะ เม
กันเตฯ มะยา กะตัง ปุณฺณัง สามินา อะนุโมทิตฺตํฯ

ข้าแต่ท่านผู้เจริญ ข้าพเจ้าขอไหว้ท่านทั้งหลาย
ขอท่านทั้งหลายจงโปรดอดโทษทั้งปวงแก่ข้าพเจ้า
เถิดเจ้าข้าฯ บุญอันเป็นของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้ากระทำ
แล้ว ขอท่านทั้งหลายพึงอนุโมทนาฯ

สามินา กะตัง ปุณฺณัง มัยฺหัง ทาตฺตํฯ
สาธุ สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ ฯ

บุญอันเป็นของท่าน ที่ท่านทั้งหลายกระทำแล้ว
พึงให้แก่ข้าพเจ้าฯ ข้าพเจ้าขออนุโมทนา สาธุ สาธุ สาธุฯ

(กราบ ๓ ครั้ง)

ขอเชิญฟังรายการธรรมสุปฏิปันโน

เสียงธรรมจากวัดมเหยงคณ์

ปรารภธรรมโดย

พระภวนาเขมคุณ วิ. (สุรศักดิ์ เขมรสี)

ทางสถานีวิทยุทหารอากาศ ๐๑ มีนบุรี
คลื่น ๙๔.๕ ระบบ AM ทุกวัน

วันเสาร์-วันอาทิตย์	เวลา ๐๔.๐๐ - ๐๕.๐๐ น.
วันจันทร์-วันศุกร์	เวลา ๐๖.๐๐ - ๐๖.๓๐ น.

หากประสงค์จะทำบุญสนับสนุนการให้ธรรมเป็นทาน

ขอเชิญท่านอุปถัมภ์รายการได้ตามกำลังศรัทธา

โดยส่งเป็นธนาณัติ/ตัวแลกเงิน/เช็คขีดคร่อม

ในนามของ วัดมเหยงคณ์

หรือโอนเข้าบัญชีธนาคารกรุงเทพฯ

สาขาลาดเจ้าพรหม ประเภทสะสมทรัพย์

ชื่อบัญชี วัดมเหยงคณ์

บัญชีเลขที่ ๔๗๘-๐๖๑-๖๖๗๐

กิจกรรมปฏิบัติธรรมของวัดมเหยงคณ์

๑. จัดอบรมวิปัสสนากรรมฐาน รุ่นระยะเวลา ๕ วัน เป็นประจำทุก ๆ เดือน ทั้งบรรพชิต และคฤหัสถ์ รุ่นละ ๘๐ ท่าน
๒. จัดอบรมปฏิบัติธรรม บวชนกขัมมภาวนา ในวันสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และวันประเพณีไทยปีละ ๘ ครั้ง
๓. บวชถือศีล ปฏิบัติธรรม เป็นประจำทุกวัน
๔. อุปสมบทหมู่ เพื่ออบรมวิปัสสนากรรมฐานทุกเดือน
๕. บรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อน บวชศีลจาริณี-ชีน้อย
๖. อบรมปฏิบัติธรรมพิเศษ ให้กับหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ที่ขอเข้าอบรมเป็นคณะ
๗. เผยแผ่ธรรมทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือ ซีดี อินเทอร์เน็ต www.mahaeyong.org และ www.watmahaeyong.org

วัดมเหยงคณ์เพิ่มช่องทาง การรับข่าวสารและกิจกรรม

ผ่าน Application Mahaeyong

ใน iPhone - iPad ได้แล้ว

เพียงพิมพ์คำว่า mahaeyong ใน App Store

แล้วกดโหลด ฟรี

และพร้อมเปิดโอกาสให้พุทธศาสนิกชนทุกท่าน
ได้รับฟังธรรมบรรยาย และนำปฏิบัติกรรมฐานได้แล้ววันนี้

อีกหนึ่งช่องทาง ผ่านไอทูนแอพส์

หากสนใจให้เข้าไปที่

ลิงค์ตรงของหน้าเพจที่ iTunes คือ

<http://itunes.apple.com/th/artist/watmaheyong/id692813656?mt=2>

Connecting to the iTunes Store.

itunes.apple.com

Connecting to the iTunes Store.

หรืออีกทางเลือกที่ง่ายกว่าคือ พิมพ์ค้นหาชื่อ วัดมเหยงคณ์,

พระภาวนาเมธคุณ วิ., สุรศักดิ์ เชมรังสี

คำใดคำหนึ่งในช่อง search (อยู่บนบนขวาของหน้า iTunes Store)

แผนที่สำนักกรรมฐาน วัดมเหยงคณ์

๕๕ หมู่ ๒ ตำบลหันตรา อำเภอพระนครศรีอยุธยา

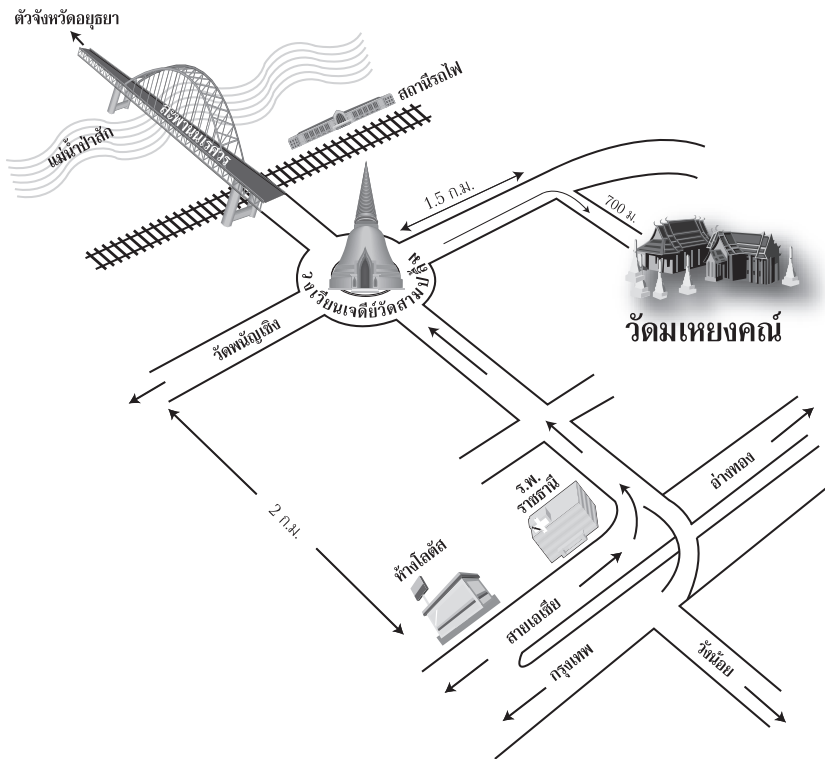
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

โทรศัพท์ ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๑-๒, ๐๘๒-๒๓๓๓-๓๘๔๘

โทรสาร ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๓, ๐๓๕-๘๘๑-๖๐๕

www.mahaeyong.org, www.watmahaeyong.org

e-mail : watmahaeyong@gmail.com

จากถนนเอเชียเข้าตัวจังหวัดไปประมาณ ๒ กม. จะถึงวงเวียนเจดีย์วัดสามปลื้ม แล้ววน
พระเจดีย์ เลี้ยวขวาเข้าไป ๒ กม. ถึงวัดมเหยงคณ์

ขอเชิญร่วมสร้าง อุโบสถปราสาทพระบรมธาตุเจดีย์มหาวิหาร วัดมเหยงคณ์

ความสำคัญ

อุโบสถปราสาทพระบรมธาตุเจดีย์มหาวิหาร วัดมเหยงคณ์ นอกจากจักเป็นพุทธศาสนสถานประกอบสังฆกรรม ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ และพระพุทธรูปล้ำค่าควรแก่การสักการะสูงสุดแล้ว ยังจะเป็นการสืบสานเอกลักษณ์ภูมิปัญญาที่เป็นเลิศ อันเป็นมรดกที่ทรงคุณค่า ซึ่งมีความงามวิจิตรแห่งสถาปัตยกรรมไทยสมัยอยุธยาให้ฟื้นคืนกลับมา เพื่ออนุชนรุ่นหลังได้ศึกษา และร่วมภาคภูมิใจในความเป็นไทยที่มีศิลปวัฒนธรรมล้ำเลิศ (อริยธรรม) บังเกิดพลังศรัทธาเหนียวแน่นหล่อหลอมดวงจิต นำใจ ให้เกิดความรัก ความสามัคคีของชนในชาติ ยังความสงบร่มเย็น เป็นสุข เจริญรุ่งเรืองสืบไป

ขอเชิญบริจาค โดยโอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร ชื่อบัญชี “สร้างอุโบสถวัดมเหยงคณ์”

๑. ธนาคารกสิกรไทย สาขานนโรจน์
เลขที่บัญชี ๔๕๒-๒๖๒-๖๗๘๕
๒. ธนาคารกรุงไทย สาขาตลาดหัวรอ
เลขที่บัญชี ๒๖๕-๐๑๖-๖๑๑๘
๓. ธนาคารกรุงเทพ สาขาตลาดเจ้าพรหม
เลขที่บัญชี ๔๗๘-๐๕๐-๘๓๒๑
๔. ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาอยุธยา
เลขที่บัญชี ๕๗๕-๔๒๗-๘๗๘๕
๕. ธนาคารออมสิน สาขาคลองสวนพลู
เลขที่บัญชี ๐๒๐๐-๓๕๖๘-๐๕๒๘

อนนวจิตจิตตสฺส

สทฺธมฺมํ อวิชานโต

ปรีพลวปสาทสฺส

ปณฺญา น ปรีปุรติ

อนนสฺสจฺจิตตสฺส

อนนฺวาทเจตโส

ปุณฺณปาปปทินสฺส

นตฺถิ ชาครโต ภยํ ฯ

ปัญญาย่อมไม่บริบูรณ์แก่ผู้มีจิตไม่มั่นคง

ไม่รู้แจ้งซึ่งพระลัทธิธรรม มีความเลื่อมใสเลือนลอย

ภัยคือความกลัว ย่อมไม่มีแก่ผู้มีจิตอันระคะไม่ซึมซาบ

มีจิตอันโทะสะกระทบไม่ได้

ละบุญและบาปได้แล้ว

ตั้งอยู่ในธรรมทุกเมื่อ

พระพุทธพจน์